

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Rådet	
96/C 120/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 14/96 av den 26 februari 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om ändring av direktiv 91/439/EEG om körkort	1
96/C 120/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 15/96 av den 11 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk	10
96/C 120/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 16/96 av den 19 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår	20

I

Meddelanden

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 14/96

antagen av rådet den 26 februari 1996

inför antagandet av rådets direktiv nr 96/.../EG av den ... om ändring av direktiv 91/439/EEG om körkort

(96/C 120/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIET DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort⁽⁴⁾ föreskriver att nationella körkort upprättas i enlighet med den gemenskapsmodell som beskrivs i bilaga I till direktivet.

Det är lämpligt att införa ett alternativ till denna modell för att ta hänsyn till gällande praxis och för att tillgodose vissa medlemsstaters önskemål.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av körkort finns det anledning att garantera dessa körkorts kompatibilitet och samverkansförmåga inom hela gemenskapen; därför är det lämpligt att undvika att datoriserad teknik

på individuell basis införs för gemenskapsmodellen av körkort, samtidigt som det dock bör lämnas utrymme på det för ett eventuellt senare införande av en microprocessor eller en motsvarande datoriserad anordning.

Det är lämpligt att ge medlemsstaterna möjligheten att, på ett speciellt utrymme lämna information som inte hänger samman med administrationen av körkortet eller med trafiksäkerheten, eftersom sådana upplysningar skall underkastas ett särskilt, skriftligt medgivande från innehavaren.

Vad beträffar de tekniska specifikationerna för gemenskapens körkortsmodell följer detta direktiv det synsättet när det gäller teknisk harmonisering genom att det fastställer en allmän ram för specifikationer, medan detaljregleringen överläts till förfarandena i samband med industriell standardisering.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/439/EEG ändras enligt följande:

1. I artiklarna 1.1 och 2.3 skall "eller I a" läggas till efter ordet "bilaga I".
2. I artikel 2 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till:
"4. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser rådet kommer att anta på området, får de modeller som beskrivs i bilagorna I och I a inte innehålla några elektroniska datoriserade anordningar."
3. Bilaga I a i bilagan till detta direktiv skall läggas till.

⁽¹⁾ EGT nr C 21, 25.1.1996, s. 4 och EGT nr C 54, 23.2.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 22.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 november 1995, rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 237, 24.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/72/EG (EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 86).

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1996, och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

"BILAGA I a

BESTÄMMELSER FÖR KÖRKORT ENLIGT GEMENSKAPSMODELLEN

(Alternativ till modellen i bilaga I)

1. De fysiska egenskaperna hos körkortet enligt gemenskapsmodellen skall vara i enlighet med ISO 7810 och ISO 7816-1.

De metoder som används för att kontrollera körkortets egenskaper i syfte att fastställa att de följer de internationella normerna skall vara i enlighet med ISO 1373.

2. Körkortet skall bestå av två sidor.

Sidan 1 skall innehålla följande:

- a) Ordet "körkort" i stort typsnitt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet.
- b) Namnet på den medlemsstat som utfärdar körkortet, vilket är en frivillig uppgift.
- c) Nationalitetsbeteckningen för den medlemsstat som utfärdar körkortet, inlagd i vitt i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, skall vara en av följande:

B: Belgien	L: Luxemburg
DK: Danmark	NL: Nederländerna
D: Tyskland	A: Österrike
GR: Grekland	P: Portugal
E: Spanien	FIN: Finland
F: Frankrike	S: Sverige
IRL: Irland	UK: Förenade kungariket
I: Italien	

- d) De uppgifter som är särskiljande för körkortet, numrerade enligt följande:

1. Innehavarens efternamn.
2. Innehavarens förnamn.
3. Innehavarens födelsedatum och födelseort.
- 4a) Datum för utfärdandet av körkortet.
- 4b) Körkortets sista giltighetsdag eller ett tankstreck om giltighetstiden inte är begränsad.
- 4c) Namnet på den behöriga myndighet som utfärdat körkortet (får tryckas på sidan 2).
- 4d) Ett annat nummer än det som upptas i nummer 5, vilket kan användas för administrationen av körkortet (frivillig uppgift).
5. Körkortets nummer.
6. Ett fotografi av innehavaren.
7. Innehavarens underskrift.
8. Innehavarens permanenta bostättningsort eller postadress (frivillig uppgift).
9. (Under)kategorier av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).

- e) Orden "Europeiska gemenskapernas modell" skall finnas tryckt på det eller de språk som används i den medlemsstat som utfärdar körkortet, och ordet "körkort" på gemenskapens övriga språk skall vara tryckta i rosa och utgöra bakgrund på körkortet:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Ajokortti
Permis de conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução
Körkort

f) Färganvisningar:

- blå: Reflex blue Pantone
- gul: Pantono yellow.

Sidan 2 skall innehålla följande:

- a) 9. (Under)kategorier av fordon som innehavaren har rätt att köra (nationella kategorier skall tryckas med annat typsnitt än harmoniserade kategorier).
10. Datum för det första utfärdandet för varje (under)kategori (detta datum skall föras över till det nya körkortet vid varje senare ersättning eller utbyte).
11. Sista giltighetsdag för varje (under)kategori.
12. Övriga upplysningar eller eventuella inskränkningar, i kodad form, mot den berörda (under)kategorin.

Följande koder skall användas:

- Kod 1—99: harmoniserade gemenskapskoder.
- Kod 100 och däröver: nationella koder som enbart gäller inom den körkortsutfärdande medlemsstatens territorium.

När en kod gäller för samtliga (under)kategorier för vilka körkortet utfärdas, får den tryckas under kolumnerna 9, 10 och 11.

13. Ett utrymme där mottagande medlemsstat, vid tillämpning av punkt 3 a i denna bilaga, kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet.
14. Ett utrymme där utfärdande medlemsstat kan föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet eller som gäller trafiksäkerhet (frivillig uppgift). Om upplysningen faller under någon rubrik i denna bilaga, skall den föregås av motsvarande siffra i rubriken.

Med innehavarens särskilda, skriftliga medgivande får även uppgifter som inte hänger samman med administrationen av körkortet eller med trafiksäkerheten lämnas på detta utrymme. Tillägg av sådana uppgifter ändrar inte på något sätt användandet av modellen som körkort.

- b) En förklaring till de numrerade rubrikerna på sidorna 1 och 2 av körkortet (åtminstone rubrikerna 1, 2, 3, 4 a, 4 b, 4 c, 5, 10, 11 och 12).

Om en medlemsstat önskar avfatta dessa texter på ett annat nationellt språk än spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, italienska, nederländska, portugisiska, finska eller svenska skall medlemsstaten upprätta en tvåspråkig version av körkortet där ett av de ovannämnda språken används, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna bilaga.

- d) Körkortet av gemenskapsmodell skall ha ett utrymme med möjlighet att eventuellt lägga in en mikroprocessor eller annan likvärdig datoriserad anordning.

3. Särskilda bestämmelser

- a) När innehavaren av ett körkort utfärdat av en medlemsstat i enlighet med denna bilaga stadigvarande bosatt sig i en annan medlemsstat, får denna medlemsstat föra in sådana upplysningar på körkortet som är nödvändiga för dess administration, under förutsättning att detta slags upplysningar också förs in på de körkort som utfärdas av medlemsstaten och att det finns nödvändigt utrymme för detta ändamål.
- b) Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna lägga till färger eller markeringar, exempelvis streckkod, nationella symboler och säkerhetsdetaljer, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i denna bilaga.

Inom ramen för det ömsesidiga erkännandet av körkortet får streckkoden inte innehålla någon annan information än vad som redan står att läsa på körkortet eller som är nödvändig för utfärdandet av körkortet.

MODELL FÖR GEMENSKAPSKÖRKORT

Sida 1

	KÖRKORT	MEDLEMSSTAT
	1. 2. 3. 4a. 4c. 4b. (4d.) 5. 7. (8.)	
6. FOTOGRAFI		
9.		

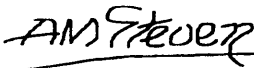
Sida 2

13.	9.	10.	11.	12.
	A1 			
(14.)	A 			
	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1E 			
	DE 			

1. Efternamn 2. Förnamn
3. Födelsedatum och födelseort
4a. Datum för utfärdande
4b. Upphör att gälla
4c. Utfärdande myndighet
5. Körkortsnummer
8. Adress 9. Kategori
10. Datum för utfärdande av kategori
11. Kategori som upphör att gälla
12. Villkor

PROV PÅ GEMENSKAPSKÖRKORT

Belgiskt körkort (för information)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7. 	
6. FOTO		
9. ☐ A ☐ B		

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.
6. PHOTO	
9. ☐ A ☐ B	

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 11 maj 1995 översände kommissionen till rådet ett förslag till direktiv om ändring av direktiv 91/439/EEG om körkort, grundat på artikel 75 i Romfördraget⁽¹⁾.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 16 november 1995⁽²⁾ och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 13 september 1995⁽³⁾.

Med beaktande av dessa yttranden översände kommissionen till rådet den 14 december 1995 ett ändrat förslag⁽⁴⁾.

Den 26 februari 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i Romfördraget.

II. FÖRSLAGETS SYFTE

Förslaget till ändring av direktivet syftar till att ge de medlemsstater som så önskar möjlighet att, med hänsyn till deras särskilda behov, utfärda en ny gemenskapsmodell för körkort, bestående av en handling i kreditkortsformat, som skulle utgöra ett alternativ till den pappersmodell som anges i bilaga I till direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort⁽⁵⁾.

Det avser att tillfredsställa kraven från de medlemsstater som redan utfärdar körkort i plast (för närvarande använder Danmark, Finland och Sverige en modell som är helt i plast), samt att inom ramen för gemenskapen notera eventuella tekniska framsteg beträffande användningen av kort med mikroprocessorer eller annan datoriserad teknik, i väntan på en normalisering av vissa nödvändiga element för att säkerställa körkortens kompatibilitet och samverkansförmåga.

Förslaget syftar till att fastställa en nationell gemenskapsmodell för körkort som skall underlätta begripligheten och alltså det ömsesidiga erkännandet av körkort. Det syftar vidare till att främja trafiksäkerheten genom att vid behov underlätta kontrollen av körkort.

Kommissionen föreslår att modellen i kreditkortsformat skall upprättas före den 1 juli 1996, dvs. innan direktiv 91/439/EEG börjar tillämpas.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkt som antagits av rådet motsvarar i allt väsentligt kommissionens ändrade förslag. Den bibehåller målen avseende harmonisering och säkerhet.

Den innehåller inte desto mindre vissa ändringar i förhållande till det förslag som anges nedan.

⁽¹⁾ EGT nr C 21, 25.1.1996, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 107.

⁽³⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT nr C 54, 23.2.1996, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT nr L 237, 24.8.1991, s. 1.

a) **Införandet av en mikroprocessor i körkortsmodellen i kreditkortsformat**

(artikel 1.2 och tredje stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, och bilaga Ia punkt 2, sidan 2 av körkortet c)

Rådet som delar kommissionens åsikt att man bör undvika införandet av datoriserad teknik på individuell grund i gemenskapsmodellen för körkort, ansåg ändå att man inte i förväg skall avgöra införandet av mikroprocessorer (eller andra motsvarande datoriserade anordningar) på körkort.

Rådet och kommissionen ansåg att införandet av mikroprocessorer eller annan datoriserad teknik i gemenskapsmodellerna för körkort förutsatte att en gemenskapsram först fastställs.

I detta syfte uppmanade rådet kommissionen att, efter det att direktivet trätt i kraft, sammankalla en arbetsgrupp bestående av experter från nationella regeringar och företrädare för berörda branscher, med uppdrag att fastslå den information som skall lagras, de tekniska bestämmelserna för tillgång till denna information och dithörande säkerhets- och sekretessaspekter, samt att bestämma de standardiseringsdetaljer som är nödvändiga för att säkerställa kompatibilitet och samverkansförmåga för dessa körkort inom hela gemenskapen. Kommissionen förklarade att den vid behov skulle förelägga rådet ett lämpligt förslag på grundval av arbetsgruppens slutsatser.

I detta avseende fastställs i den gemensamma ståndpunkten endast att ett utrymme på modellen skall reserveras för ett eventuellt senare införande av en mikroprocessor eller en annan motsvarande anordning.

b) **Körkortets administrativa giltighetstid**

(bilaga Ia punkt 2, sidan 1 av körkortet d rubrik 4b)

I punkt 3 a i bilaga Ia som föreslagits av kommissionen fastställs att den administrativa giltighetstiden för modellen för körkort i kreditkortsformat begränsas till högst tio år.

Den gemensamma ståndpunkten innehåller inte denna bestämmelse eftersom rådet ansåg att det var bättre att låta medlemsstaterna ha möjlighet att inte begränsa körkortens administrativa giltighetstid.

En bestämmelse med den innebörden har följaktligen lagts till i rubrik 4 b.

c) **Införande i körkortet av en särskild valfri rubrik 4 d**

(bilaga Ia punkt 2, sidan 1 av körkortet d rubrik 4 d)

Den gemensamma ståndpunkten medför en möjlighet för medlemsstaterna att på körkortet under den nya valfria rubriken 4d anteckna innehavarens eventuella identitetsnummer, som är användbart för administrationen av handlingen men är annorlunda än körkortsnumret.

d) **Införande i modellen för körkort av ett utrymme för den mottagande medlemsstatens anteckningar: ny valfri rubrik 13**

(bilaga Ia punkt 2, sidan 2 av körkortet a, rubrik 13 och ny punkt 3 a)

Den gemensamma ståndpunkten innehåller i punkt 3 a i bilaga Ia en bestämmelse som överensstämmer med den i punkt 4 i bilaga I till direktiv 91/439/EEG.

Syftet med denna bestämmelse är att göra det möjligt för den mottagande medlemsstaten att i efterhand, och under säkra former, göra tillägg av uppgifter som är nödvändiga för körkortsadministrationen på körkort som utfärdats av en annan medlemsstat, bl.a.

en uppgift som hänvisar till information som den mottagande medlemsstatens förvaltning bör ha tillgång till, eventuellt i kodad form.

I detta syfte anges en särskild valfri rubrik 13 under a på sidan 2 av körkortet.

e) **Införande i körkortsmodellen av ett utrymme där den utfärdande medlemsstaten kan föra in information: ny valfri rubrik 14**

(bilaga Ia punkt 2, sidan 2 av körkortet a rubrik 14)

I den nya rubriken 14 a på sidan 2 av körkortet har den utfärdande medlemsstaten möjlighet att dels föra in upplysningar som är nödvändiga för administrationen av körkortet eller som gäller trafiksäkerheten, dels, med särskilt skriftligt samtycke av innehavaren, föra in uppgifter som inte är förenade med administrationen av körkortet eller gäller trafiksäkerheten och som inte på något sätt påverkar användningen av modellen såsom körkort.

I rubriken 14 fastställs att den uppgift som faller under en rubrik i bilaga Ia skall föregås av motsvarande siffra i rubriken.

En medlemsstat skulle t.ex. kunna utnyttja detta utrymme för att för hand, och under säkra former, införa datum för godkännande för den praktiska delen av provet för den kategori fordon som är föremål för utfärdandet av körkortet, vilket i detta fall anges under rubrik 10, där det hänvisas till datum för utfärdande för de kategorier av fordon som avses.

Det särskilda skriftliga samtycket skall vara nödvändigt i de fall när medlemsstaten skulle vilja göra tillägg på körkortet som inte rör administrationen av körkortet eller trafiksäkerheten (t.ex. uppgift om blodgrupp, om innehavaren vill donera sina organ, innehavarens nationalitet osv.).

f) **Möjlighet att i körkortsmodellen i bilaga Ia föra in en streckkod, säkerhetskomponenter osv.**

(bilaga Ia punkt 3)

I förslaget från kommissionen anges i punkt 2, sidan 2 av körkortet c i bilaga Ia att medlemsstaterna har möjlighet att på sidan 2 av körkortet lägga till färger eller markeringar som streckkoder, nationella symboler och säkerhetskomponenter osv.

I den gemensamma ståndpunkten är denna bestämmelse flyttad till den nya punkten 3 b i bilaga Ia för att möjliggöra för medlemsstaterna att lägga till ovan nämnda uppgifter på båda sidor av körkortet.

Den fastställer att streckkoden inte får innehålla annan information än den som redan finns i läsbar skick på körkortet eller som är nödvändig för utfärdandet av körkortet, så att körkortet inte skall bli svårare att tyda eller ömsesidigt erkänna.

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

1. **Europaparlamentets ändringsförslag som godtagits av kommissionen och antagits av rådet**

Rådet följde kommissionens ändrade förslag och antog själva innehållet men inte formuleringarna i nedanstående ändringsförslag från Europaparlamentet:

— I bilaga Ia punkt 2, sidan 1 av körkortet d beaktades ändringsförslag 4 första delen genom att ordet "tryckas" bytts ut mot "numreras".

- I bilaga Ia punkt 2, sidan 2, av körkortet a ny rubrik 14, valfri för medlemsstaterna, är det också möjligt att beakta ändringsförslag 3 och 4 andra delen (se även stycke III e ovan). Enligt denna bestämmelse kan nämligen, med innehavarens särskilda skriftliga samtycke, uppgifter av medicinskt slag (blodgrupp, allergier osv.) om innehavaren (ändringsförslag 3) samt uppgifter om innehavarens villighet att donera sina organ (ändringsförslag 4 andra delen) förekomma på modellen för körkort i kreditkortsformat.
- I bilaga Ia punkt 3 b beaktades ändringsförslag 7 genom att det fastställs att medlemsstaterna skall ha möjlighet att lägga till färger eller markeringar, exempelvis streckboder, nationella symboler och säkerhetskomponenter på båda sidor av modellen för körkort i kreditkortsformat (se även stycke III f ovan).

2. Europaparlamentets ändringar som inte godtagits av kommissionen och inte antagits av rådet

Rådet antog inte ändringsförslag 1 som syftar till att i direktivet föra in ett nytt stycke i ingressen om ett europeiskt körkort med ett poängsystem. Den gemensamma ståndpunkten innehåller nämligen inte någon bestämmelse på detta område eftersom rådet ansåg att det på det här stadiet inte var lämpligt att anta ett sådant system.

Rådet antog inte ändringsförslag 2 som syftar till att göra det obligatoriskt att namnet på den utfärdande medlemsstaten skrivs ut fullständigt. Det ansåg att medlemsstaterna bör få vara fria att, liksom för modellen för körkort i papper i bilaga I till direktiv 91/439/EEG, införa eller inte införa det fullständiga namnet på den utfärdande medlemsstaten. Rådet erinrade för övrigt att den utfärdande medlemsstatens nationalitetsbeteckning skall förekomma på sidan 1 av körkortet.

Rådet antog inte ändringsförslag 5 som syftar till att stryka den obligatoriska uppgiften "Europeiska gemenskapernas modell" på sidan 1 av körkortet. Rådet ansåg att det var lämpligt att behålla den uppgiften som för övrigt, enligt direktiv 91/439/EEG, även skall förekomma på modellen för körkort i papper. Uppgiften utgör nämligen en påminnelse om den princip som fastställs i artikel 1 i direktiv 91/439/EEG om ömsesidigt erkännande av nationella körkort, utan något krav på att byta ut dem om man bytt hemvist inom gemenskapen.

Rådet antog inte ändringsförslag 6 som syftar till att göra det möjligt för de medlemsstater som så önskar att på sidan 2 av körkortet införa en mikroprocessor (vilket föreskrivs i förslaget från kommissionen i bilaga Ia punkt 2, sidan 2 av körkortet c) eller andra tekniska nyheter. I enlighet med vad som anges i punkt III a ovan begränsar sig den gemensamma ståndpunkten till att fastställa att ett utrymme på modellen för körkort skall reserveras för att eventuellt senare införa en mikroprocessor eller en motsvarande datoriserad anordning för att inte föregripa slutsatserna från den arbetsgrupp som fått i uppdrag att undersöka lämpligheten av att införa en mikroprocessor i körkortet.

Rådet antog slutligen inte ändringsförslag 8 som avser att det till bilaga Ia läggs en bestämmelse som förbjuder medlemsstaterna att ta ut skatt på körkortet med tanke på att den frågan faller under medlemsstaternas behörighet.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 15/96

antagen av rådet den 11 mars 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk

(96/C 120/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGET DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det är viktigt att främja åtgärder som syftar till att den inre marknaden fungerar väl.

I sin resolution av den 15 januari 1985 om förbättring av energibesparingsprogrammen i medlemsstaterna⁽⁴⁾ uppmanade rådet medlemsstaterna att fortsätta och i förekommande fall öka sina ansträngningar att främja en mer rationell användning av energi genom att utveckla en samordnad politik i fråga om energibesparingsåtgärder.

Den elektricitet som förbrukas av kylskåp och frysar för hushållsbruk utgör en icke obetydlig del av hushållens elförbrukning och därigenom av gemenskapens totala elförbrukning. Elförbrukningen, dvs. energieffektiviteten, varierar kraftigt mellan de olika modeller av kylskåp och frysar med samma volym och egenskaper som finns på gemenskapsmarknaden.

Några medlemsstater står i begrepp att anta bestämmelser om energieffektiviteten hos kylskåp för hushållsbruk, vilka bestämmelser är av sådant slag att de kan medföra handelshinder för dessa produkter inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT nr C 390, 31.12.1994, s. 30.

⁽²⁾ EGT nr C 155, 21.6.1995, s. 18.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 oktober 1995 (EGT nr C 308, 20.11.1995), rådets gemensamma ståndpunkt av den 11 mars 1996 (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr C 20, 22.1.1985, s. 1.

Det är nödvändigt att utgå från en hög skyddsnivå när det gäller förslagen om tillnärmning av bestämmelser i medlemsländernas lagar och andra författningar rörande hälsa, säkerhet, miljöskydd och konsumentskydd. Detta direktiv garanterar en hög skyddsnivå för miljön och konsumenterna samtidigt som det syftar till en betydande förbättring av kylskåps och frysar energi effektivitet.

Vidtagandet av sådana åtgärder omfattas av gemenskapens befogenheter. Kraven i detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå direktivets mål och direktivet överensstämmer således med bestämmelserna i artikel 3b i fördraget.

I artikel 130 r i fördraget föreskrivs dessutom att gemenskapens miljöpolitik skall bidra till bland annat målen att skydda och förbättra miljön samt att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt. Produktion och förbrukning av elektricitet bidrar till ungefär 30 % av koldioxidutsläpp (CO₂) förorsakade av människor och motsvarar ungefär 35 % av gemenskapens bruttoenergiförbrukning och denna andel ökar.Rådets beslut 89/364/EEG av den 5 juni 1989 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för förbättrad effektivitet i elutnyttjandet⁽⁵⁾ har den dubbla målsättningen att uppmuntra konsumenterna att välja apparater och utrustning som är mest energieffektiva samt att förbättra apparaternas och utrustningens energieffektivitet.I sina slutsatser av den 29 oktober 1990 fastställde rådet målet att till år 2000 stabilisera koldioxidutsläppen (CO₂) i gemenskapen på 1990 års nivå. För att nå detta mål krävs kraftigare åtgärder för att stabilisera gemenskapens koldioxidutsläpp.Genom rådets beslut 91/565/EEG⁽⁶⁾ upprättades ett program för att främja effektiv energianvändning i gemenskapen (Save-programmet).

De åtgärder för en förbättrad energieffektivitet som genomförts på de senaste modellerna av kylskåp och frysar som finns på marknaden ökar inte påtagligt deras tillverkningskostnader och kan uppvägas inom högst några få år av de elektricitetsbesparingar de innebär.

⁽⁵⁾ EGT nr L 157, 9.6.1989, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT nr L 307, 8.11.1991, s. 34.

Denna beräkning tar inte hänsyn till den ytterligare fördel det innebär att externa kostnader i samband med elproduktionen försvinner, såsom exempelvis koldioxidutsläpp (CO₂) och andra föroreningar.

Den energieffektivitetsvinst som automatiskt uppstår till följd av påtryckningar från marknaden och förbättringar av tillverkningsmetoderna och som uppskattas till ungefär 2% per år, kommer att bidra till ansträngingerna att få till stånd strängare normer för energiförbrukning.

Direktiv 92/75/EEG⁽¹⁾ (ramdirektivet) och kommissionens direktiv 94/2/EG⁽²⁾ (om genomförandet av direktiv 92/75/EEG) som föreskriver obligatorisk märkning av apparater och andra former av upplysningar om energiförbrukning kommer att öka konsumenternas medvetenhet om energieffektivitet hos kylskåp och frysar för hushållsbruk. Denna åtgärd kommer följaktligen även att leda till att de konkurrerande tillverkarna erbjuder apparater med högre energieffektivitet än vad som föreskrivs i direktivets normer. I konsumentupplysningarna bör normerna ändå anges för att de ska bli så effektiva som möjligt och leda till en verklig förbättring av de sålda apparaternas genomsnittliga samlade effektivitet.

Det här direktivet som syftar till att avlägsna tekniska hinder för en förbättrad energieffektivitet hos kylskåp och frysar för hushållsbruk skall följa den "nya metoden" som fastställs i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standardisering⁽³⁾ i vilken det uttryckligen bestäms att rättslig harmonisering begränsas till att genom direktiv ange de grundläggande krav vilka skall uppfyllas av varor som släpps ut på marknaden.

Det är viktigt att upprätta ett effektivt verktyg för att säkerställa ett felfritt genomförande av direktivet, rättvisa konkurrensvillkor för tillverkarna och skydd för konsumenternas rättigheter.

Hänsyn bör tas till beslut 93/45/EEG⁽⁴⁾ som för de förfaranden vid bedömning av överensstämmelse som är avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv.

Med hänsyn till den internationella handel bör internationell standard användas. Elförbrukningen för kylskåp och frysar definieras av Europeiska standardiseringsorganisationens standard EN 153 från maj 1990, på grundval av en internationell standard.

Kylskåp och frysar för hushållsbruk som överensstämmer med de energieffektivitetskrav som fastställs i detta direktiv skall förses med EG-märkning och tillhörande upplysningar för att möjliggöra deras fria rörlighet.

Detta direktiv omfattar inte kylskåp och frysar som tillverkats enligt särskilda specifikationer utan endast nätanslutna kylskåp och frysar för hushållsbruk, avsedda för livsmedel. Kyl- och frysanläggningar för kommersiellt bruk är avsevärt mer varierade och kan därför inte omfattas av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på nya nätanslutna kyl- och svalsåp samt frysar, även i kombination, för hushållsbruk, enligt bilaga I, nedan kallade "kyl- och frysapparater". Apparater som även kan utnyttja andra energikällor, t.ex. batterier, samt kyl- och frysapparater för hushållsbruk som bygger på absorptionsprincipen och apparater som tillverkats enligt särskilda specifikationer omfattas inte av direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de kyl- och frysapparater som omfattas av detta direktiv endast får släppas ut på marknaden i gemenskapen om deras elförbrukning är mindre än eller lika med den högsta tillåtna elförbrukningen för denna kategori apparater, vilken skall beräknas enligt de förfaranden som anges i bilaga I.
2. Tillverkaren av en kyl- och frysapparat som omfattas av detta direktiv, dennes i gemenskapen etablerade ombud eller den person som ansvarar för att apparaten släpps ut på marknaden inom gemenskapen åläggs att se till att varje apparat som släpps ut på marknaden uppfyller kravet som avses i punkt 1.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får inte inom sitt respektive territorium förbjuda, begränsa eller hindra att kyl- och frysapparater, försedda med den EG-märkning som intygar att de överensstämmer med samtliga bestämmelser i detta direktiv, släpps ut på marknaden.
2. Om det inte finns bevis om motsatsen skall medlemsstaterna utgå från att kyl- och frysapparater med EG-märkning enligt artikel 5 överensstämmer med samtliga bestämmelser i detta direktiv.
3. a) Om kyl- och frysapparater även omfattas av andra direktiv i vilka andra frågor behandlas och EG-

⁽¹⁾ EGT nr L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr L 45, 17.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 23.

märkning föreskrivs innebär denna märkning att sådana kyl- och frysapparater skall förutsättas överensstämma med bestämmelserna i dessa direktiv om det inte finns bevis om motsatsen.

- b) Om tillverkaren likväl under en övergångsperiod kan välja mellan att tillämpa olika bestämmelser i ett eller flera av dessa direktiv, anger EG-märkningen endast överensstämmelse med bestämmelserna i de direktiv som tillverkaren har tillämpat. I de handlingar, anvisningar och instruktioner som medföljer kyl- och frysapparaterna skall i så fall numren på dessa direktiv anges, enligt den text som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

De förfaranden som skall tillämpas för bedömning av överensstämmelse och de skyldigheter som rör EG-märkning av kyl- och frysapparater anges i bilaga II.

Artikel 5

1. Apparaterna skall, då de släpps ut på marknaden, vara försedda med EG-märkning. Denna består av bokstäverna "CE". Märket visas i bilaga III och skall vara väl synligt och outplånligt anbringat på kyl- och frysapparaterna samt vid behov på emballaget.

2. Det är förbjudet att på kyl- och frysapparaterna anbringa märkningar som skulle kunna vilseleda tredje man i fråga om EG-märkningens betydelse och grafiska utformning. Annan märkning får anbringas på apparaterna, emballaget, bruksanvisningen eller andra handlingar endast om EG-märkningen förblir synlig och läsbar.

Artikel 6

1. Om en medlemsstat konstaterar att EG-märkningen har använts på ett oriktigt sätt är tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud skyldig att anpassa produkten till bestämmelserna och upphöra med överträdelsen på de villkor som medlemsstaten föreskriver. Om varken tillverkaren eller dennes ombud är etablerade i gemenskapen åligger denna skyldighet den person som ansvarar för att kyl- och frysapparaten släpps ut på marknaden i gemenskapen.

2. Om överträdelsen fortgår skall medlemsstaten i enlighet med artikel 7 vidta alla nödvändiga åtgärder för att begränsa eller förbjuda att varan släpps ut på marknaden eller för att den tas ur försäljning.

Artikel 7

1. Alla beslut som fattas enligt detta direktiv och som innehåller inskränkningar av villkoren för att släppa ut kyl- och frysapparater på marknaden skall noga ange på vilka grunder beslutet är fattat. Den berörda parten skall omedelbart underrättas om beslutet och samtidigt få information om vilka möjligheter till överklagande som gäller i den berörda medlemsstaten och inom vilken tid detta skall äga rum.

2. Medlemsstaten skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om och ange skälen för en sådan åtgärd. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 8

Senast fyra år efter det att detta direktiv har antagits skall kommissionen utvärdera de resultat som uppnåtts i förhållande till de förväntade resultaten. Med sikte på att gå vidare med nästa steg i förbättringen av energieffektiviteten skall kommissionen därefter i samråd med de berörda parterna undersöka om det finns behov av att upprätta ytterligare en rad lämpliga åtgärder för att förbättra energieffektiviteten för kyl- och frysapparater för hushållsbruk. Om så är fallet skall åtgärderna och tidpunkten för deras ikraftträdande grundas på energieffektivitetsnivåer som är ekonomiskt och tekniskt motiverade med hänsyn till de omständigheter som råder vid det tillfället. Andra åtgärder som har bedömts vara lämpliga för att förbättra effektiviteten för kyl- och frysapparater för hushållsbruk kommer också att beaktas.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast inom ett år efter antagandet av detta direktiv. De skall underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall tillämpa sådana bestämmelser tre år efter antagandet av detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Under en tid av tre år efter antagandet av detta direktiv skall medlemsstaterna tillåta att sådana kyl- och

frysapparater släpps ut på marknaden som är godkända i respektive medlemsstat vid den tidpunkt detta direktiv antas.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Metod för beräkning av högsta tillåtna elförbrukning för kyl- och frysapparater samt förfarande vid kontroll av förbrukningens överensstämmelse med direktivet

Elförbrukningen för en kyl- eller frysapparat (som kan uttryckas i kWh per dygn) beror på vilken kategori apparaten tillhör (t.ex. kylskåp*, frysbox osv.), dess volym, energieffektiviteten (isoleringens tjocklek, kompressorns effektivitet osv.), och skillnaden mellan omgivande och inre temperatur. Vid fastställandet av energieffektivitetsnormer bör därför hänsyn tas till de viktigaste yttre faktorerna som påverkar energiförbrukningen (dvs. apparatens kategori och volym). Därför fastställs den högsta tillåtna energiförbrukningen för kyl- och frysapparater genom en lineär ekvation, som är en funktion av volymen, med olika ekvationer för varje kategori.

För att beräkna de högsta tillåtna elförbrukningen för en viss kyl- eller frysapparat måste denna först inordnas i någon av följande kategorier:

Kategori	Beskrivning
1	Kylskåp utan köldfack ⁽¹⁾
2	Kylskåp med svalutrymme som håller 5°C och/eller 12°C
3	Kylskåp med köldfack utan stjärnmärkning
4	Kylskåp med köldfack märkt *
5	Kylskåp med köldfack märkt **
6	Kylskåp med köldfack märkt ***
7	Kylskåp/frys-skåp med frys märkt ****
8	Frys-skåp
9	Frysbox
10	Kylskåp/frys-skåp med fler än två dörrar, samt andra apparater som inte omfattas av ovanstående

⁽¹⁾ Fack vars temperatur är lägre än eller lika med -6 °C.

Det faktum att olika utrymmen i kyl- och frysapparater har olika temperatur (vilket tydligt påverkar deras elförbrukning) innebär att den högsta tillåtna elförbrukningen i praktiken fastställs för den korrigerade volymen, som är en viktad summa av volymerna i samtliga utrymmen.

I detta direktiv skall den korrigerade volymen (V_{adj}) för en apparat beräknas enligt följande:

$$V_{adj} = \sum V_c \times W_c \times F_c \times C_c$$

$$W_c = (25 - T_c) / 20$$

där T_c är varje utrymmes nominella temperatur (i °C).

V_c är varje utrymmes nyttovolym och F_c en faktor = 1,2 för köldutrymmen med automatisk avfrostning och = 1 för övriga utrymmen.

$C_c = 1$ för kyl- eller frysapparat tillhörande normal (N) och subnormal klimatklass (SN)

$C_c = X_c$ för kyl- eller frysapparat tillhörande subtropisk klimatklass (ST)

$C_c = Y_c$ för kyl- eller frysapparat tillhörande tropisk klimatklass (T)

Viktningkoefficienterna X_c och Y_c för de olika typerna av utrymmen är följande:

Värden för viktningkoefficienterna X_c och Y_c beroende på temperaturen i utrymmet

	X_c	Y_c
Svalutrymme	1,25	1,35
Kylutrymme	1,20	1,30
Utrymme med 0°C	1,15	1,25
Utrymme utan stjärnmärkning	1,15	1,25
Utrymme märkt *	1,12	1,20
Utrymme märkt **	1,08	1,15
Utrymme märkt *** eller ****	1,05	1,10

Den korrigerade volymen och nyttovolymen skall uttryckas i liter.

Den högsta tillåtna elförbrukningen E_{max} (uttryckt i kWh per dygn och beräknad med två decimaler), för en apparat med den korrigerade volymen V_{adj} skall för varje apparatkategori beräknas med hjälp av följande ekvationer:

Kategori	Beskrivning	E_{max} (kWh/24 h)
1	Kylskåp utan köldfack	$(0,207 \times V_{adj} + 218)/365$
2	Kylskåp med svalutrymme som håller 5°C och/eller 12°C	$(0,207 \times V_{adj} + 218)/365$
3	Kylskåp utan stjärnmärkning	$(0,207 \times V_{adj} + 218)/365$
4	Kylskåp *	$(0,557 \times V_{adj} + 166)/365$
5	Kylskåp **	$(0,402 \times V_{adj} + 219)/365$
6	Kylskåp ***	$(0,573 \times V_{adj} + 206)/365$
7	Kylskåp/frys-skåp ****	$(0,697 \times V_{adj} + 272)/365$
8	Frys-skåp	$(0,434 \times V_{adj} + 262)/365$
9	Frysbox	$(0,480 \times V_{adj} + 195)/365$

För kylskåp/frys-skåp med fler än två dörrar eller andra apparater som inte omfattas av ovanstående skall den högsta tillåtna elförbrukningen \bar{E}_{max} avgöras av temperaturen och det antal stjärnor med vilket det kallaste utrymmet är märkt, enligt följande:

Temperatur i det kallaste utrymmet	Kategori	E_{max} (kWh/24 h)
$> -6^\circ\text{C}$	1/2/3	$(0,207 \times V_{adj} + 218)/365$
$\leq -6^\circ\text{C}$ *	4	$(0,557 \times V_{adj} + 166)/365$
$\leq -12^\circ\text{C}$ **	5	$(0,402 \times V_{adj} + 219)/365$
$\leq -18^\circ\text{C}$ ***	6	$(0,573 \times V_{adj} + 206)/365$
$\leq -18^\circ\text{C}$ ****	7	$(0,697 \times V_{adj} + 272)/365$

Kontrollförfaranden för att fastställa om kyl- och frysapparater överensstämmer med direktivets elförbrukningskrav

Om elförbrukningen för en kyl- eller frysapparat vid kontroll visar sig vara mindre än eller lika med värdet E_{max} (den högsta tillåtna elförbrukningen inom varje ovan angiven kategori) plus 15 %, skall denna apparat godkännas enligt energiförbrukningskraven i detta direktiv. Om förbrukningen överskrider E_{max} plus 15 %, måste ytterligare tre apparater kontrolleras. Om det aritmetiska medelvärdet av dessa tre apparaters elförbrukning underskrider eller är lika med E_{max} plus 10 %, skall apparaten godkännas enligt nämnda krav. Om det aritmetiska medelvärdet överskrider E_{max} plus 10 % skall apparaten anses icke motsvara kraven.

Definition

Termerna i denna bilaga är definierade i enlighet med Europeiska standardiseringsorganisationens standard EN 153 från maj 1990.

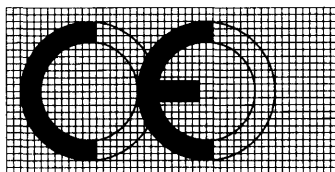
*BILAGA II***Förfaranden för bedömning av kyl- och frysapparaters överensstämmelse (modul A)**

1. I denna modul beskrivs det förfarande genom vilket tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud som uppfyller kraven i punkt 2, garanterar och försäkrar att en kyl- eller frysapparat uppfyller kraven i enlighet med detta direktiv. Tillverkaren skall EG-märka alla av honom tillverkade kyl- och frysapparater och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.
 2. Tillverkaren skall utarbeta den tekniska dokumentation som beskrivs i punkt 3, vilken av tillverkaren eller av dennes i gemenskapen etablerade ombud skall ställas till de nationella myndigheternas förfogande för kontrolländamål i minst tre år efter det att tillverkningen av apparaten har upphört.

Om varken tillverkaren eller dennes ombud är etablerade inom gemenskapen skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig åvila den person som är ansvarig för att kyl- eller frysapparaten släpps ut på marknaden inom gemenskapen.
 3. Den tekniska dokumentationen skall möjliggöra en bedömning av kyl- och frysapparaters överensstämmelse med kraven i detta direktiv. I den mån det är nödvändigt för denna bedömning skall dokumentationen omfatta apparatens konstruktion, tillverkning och funktion enligt följande:
 - i) Tillverkarens namn och adress.
 - ii) En allmän beskrivning av modellen, som är tillräckligt utförlig för att apparaten tydligt skall kunna identifieras.
 - iii) Upplysningar, vid behov i form av ritningar, om huvuddragen i modellens konstruktion, särskilt sådana egenskaper som märkbart påverkar elförbrukningen, såsom storlek, volym, kompressorns egenskaper, speciella detaljer, osv.
 - iv) Bruksanvisning, om sådan finns.
 - v) Resultaten från mätningen av elförbrukning utförd i enlighet med punkt 5.
 - vi) Uppgifter som visar dessa mätningars överensstämmelse med energiförbrukningskraven enligt bilaga I.
 4. Teknisk dokumentation som utarbetats genom tillämpning av andra gemenskapsbestämmelser får användas om de uppfyller kraven i detta direktiv.
 5. Tillverkare av kyl- och frysapparater är skyldiga att för varje apparat som omfattas av detta direktiv fastställa elförbrukningen i överensstämmelse med de förfaranden som gäller enligt europeisk standard EN 153, samt att fastställa apparatens överensstämmelse med kraven i artikel 2.
 6. Tillverkaren eller dennes ombud skall förutom den tekniska dokumentationen spara en kopia av försäkran om överensstämmelse.
 7. Tillverkaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att genom tillverkningsmetoden garantera att de tillverkade kyl- och frysapparaterna överensstämmer med den tekniska dokumentationen enligt punkt 2 samt med relevanta krav i direktivet.
-

*BILAGA III***EG-överensstämmelsemärkning**

Överensstämmelsemärkningen skall utgöras av bokstäverna "CE" i följande utformning:

Om märkningen förminskas eller förstoras skall proportionerna som anges i ovanstående modell bibehållas.

De olika delarna av EG-märkningen bör vara av märkbart samma höjd, vilken inte får underskrida 5 mm.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Kommissionen överlämnade den 18 januari 1995 till rådet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv, som är grundat på artikel 100a i EG-fördraget, om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk.
2. Europaparlamentet yttrade sig vid en första behandling den 26 oktober 1995. Ekonomiska och sociala kommittén yttrade sig den 27 april 1995.

Kommissionen framlade ett ändrat förslag för rådet den 8 december 1995.

3. Rådet antog vid sitt möte den 11 mars 1996 sin gemensamma ståndpunkt, enligt artikel 189b i fördraget.

II. ÄNDAMÅL

4. Förslaget till direktiv avser att fastställa miniminormer för energieffektivitet beträffande kylskåp och frysar för hushållsbruk och därigenom bidra till ansträngningarna att minska utsläppen av koldioxid (CO₂).

Detta förslag ingår i Save-programmet.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. Rådet godkände de flesta av de ändringar som Europaparlamentet har föreslagit och som kommissionen godtagit i sitt ändrade förslag. I detta avseende godkände rådet, ordagrant eller i huvudsak, följande ändringsförslag:

— Ändringsförslag 2

Rådet godtog i huvudsak Europaparlamentets ändringsförslag.

— Ändringsförslag 3

Rådet godtog ordagrant Europaparlamentets ändringsförslag.

— Ändringsförslag 4

Rådet godtog ordagrant Europaparlamentets ändringsförslag.

6. Rådet godkände följande ändring som inte har godtagits i kommissionens ändrade förslag:

— Ändringsförslag 5

Med hänsyn till Europaparlamentets ändringsförslag har rådet strukit texten till artikel 3.3. Rådet har däremot fört in en ny text om en sådan skyddsklausul som anges i samband med den "nya metoden" som fastställs i rådets resolution av den 7 maj 1985⁽¹⁾.

7. Rådet godkände däremot inte följande ändring som har godtagits i kommissionens ändrade förslag:

⁽¹⁾ EGT nr C 136, 4.6.1985, s. 1.

— Ändringsförslag 10

Rådet godkände inte detta ändringsförslag från Europaparlamentet med motiveringen att den period som anges i den gemensamma ståndpunkten (tre år) är den kortast möjliga tid som medlemsstaterna behöver som övergångstid och för att genomföra direktivet.

8. Med hänsyn till kommissionens ändrade förslag godkände rådet inte ändringsförslagen 1, 6, 7, 8, 9, 12, 13 och 14.
9. Beträffande ändringsförslag 11 anser rådet med hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt att de ändringar av de tekniska koefficienterna som kommissionen tagit med i sitt ändrade förslag och som innebär en markant förbättring av energieffektiviteten för kylskåp och frysar i förhållande till kommissionens ursprungliga förslag skulle kunna orsaka bekymmer för Europaparlamentet.

Rådet anser vidare att införandet av koefficienter för kylskåp och frysar för subtropisk och tropisk användning är motiverat i tekniskt hänseende och inte medför att konkurrensen snedvrids.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 16/96

antagen av rådet den 19 mars 1996

inför antagandet av rådets direktiv 96/.../EG av den ...om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår

(96/C 120/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter⁽⁴⁾, avser förebyggande av allvarliga olyckshändelser som kan orsakas av viss industriell verksamhet samt begränsningen av dessas följder för människor och miljö.
2. Gemenskapspolitikens mål och principer på miljöområdet, såsom de definieras i artikel 130r.1 och 130r.2 i fördraget och närmare anges i Europeiska gemenskapens handlingsprogram på miljöområdet⁽⁵⁾, syftar i synnerhet till att genom förebyggande insatser bevara och skydda miljön och skydda människors hälsa.
3. I den resolution som åtföljer det fjärde miljöprogrammet⁽⁶⁾ betonade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, nödvändigheten av ett mer effektivt genomförande av direktiv

⁽¹⁾ EGT nr C 106, 14.4.1994, s. 4 och EGT nr C 328, 13.9.1995, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16.2.1995 (EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 80), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 mars 1996 (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EGT nr C 112, 20.12.1973, s. 1.

EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1.

EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1.

EGT nr C 70, 18.3.1987, s. 1.

EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 3.

82/501/EEG om storolyckor i vissa industriella verksamheter, och begärde en revidering av det nämnda direktivet, som bl.a. om det var nödvändigt skulle innefatta en eventuell utvidgning av direktivets tillämpningsområde och en intensifiering av medlemsstaternas informationsutbyte i denna fråga. Det femte handlingsprogrammet, vars allmänna inriktning godkändes av rådet i dess resolution av den 1 februari 1993⁽⁷⁾, lägger även det tonvikten vid en bättre risk- och olyckshantering.

4. Mot bakgrund av olyckorna i Bhopal och Mexiko City, vilka påvisade faran med att farliga platser och bostäder är belägna i närheten av varandra, anmodade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, i sin resolution av den 16 oktober 1989 kommissionen att i direktiv 82/501/EEG införa bestämmelser om kontroll över planeringen av användningen av marken när tillstånd ges till nya anläggningar och när tätortsbebyggelsen växer ut kring befintliga anläggningar.
5. I den senare resolutionen anmodade rådet kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att främja ökat samförstånd och en mer omfattande harmonisering av nationella principer och rutiner för säkerhetsrapportering.
6. Det är önskvärt att på olika sätt sammanföra de erfarenheter som gjorts när det gäller åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att samarbeta med behöriga internationella organisationer och med avseende på tredje land vinnlägga sig om att vidta åtgärder som är likvärdiga med dem som nämns i detta direktiv.
7. Direktiv 82/501/EEG utgjorde en första etapp i harmoniseringsprocessen och det är lämpligt att direktivet ändras och kompletteras så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen. Harmoniseringen är för närvarande begränsad till åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett mer effektivt system för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dem.
8. Allvarliga olyckshändelser kan få gränsöverskridande följder. Kostnaden för miljön och den ekonomiska kostnaden för en olyckshändelse belastar

⁽⁷⁾ EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.

- inte enbart den verksamhet som berörs utan också de berörda medlemsstaterna. Det är följaktligen lämpligt att vidta åtgärder som kan säkerställa en hög skyddsnivå för hela gemenskapen.
9. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas utan att detta hindrar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet.
 10. Att använda en förteckning som i detalj beskriver vissa verksamheter och utelämnar andra, där faran är densamma, är olämpligt och kan leda till att möjliga orsaker till allvarliga olyckshändelser undgår reglering. Tillämpningsområdet för direktiv 82/501/EEG bör ändras så att bestämmelserna kan tillämpas på alla verksamheter där farliga ämnen förekommer i tillräckligt stora kvantiteter för att risk för en allvarlig olyckshändelse skall föreligga.
 11. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om lämpliga åtgärder när det gäller verksamhet som har samband med transport till lastkajer, kajer och rangerbangårdar, som inte omfattas av detta direktiv, för att säkerställa en säkerhetsnivå som motsvarar den som upprättas genom detta direktiv. Problemet med transport av farliga ämnen i rörledningar bör studeras ytterligare.
 12. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om åtgärder för avfallshantering, vilka inte ingår i detta direktivs tillämpningsområde.
 13. Analysen av de allvarliga olyckshändelser som anmälts inom gemenskapen visar att de flesta beror på brister i hanteringen eller i organisationen. Det är därför lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa grundprinciper för kontrollsystem som skall vara ändamålsenliga för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser samt begränsa följderna av dem.
 14. För att kunna visa att nödvändiga förebyggande åtgärder har vidtagits, att berörda personer har informerats om vilka åtgärder som skall vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar, skall verksamhetsutövaren vid verksamheter där det finns betydande kvantiteter av farliga ämnen lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i form av en säkerhetsrapport med noggranna uppgifter om verksamheten, om de farliga ämnen som finns där, om anläggningen och lager, om vilka allvarliga olyckshändelser som kan inträffa och om tillsynssystemen, för att förebygga och minska risken för allvarliga olyckshändelser och för att kunna vidta de åtgärder som behövs för att begränsa följderna av dem.
 15. För att minska risken för dominoeffekter är det viktigt att om en verksamhets lokalisering och grannskap är av den arten att sannolikheten och möjligheten för allvarliga olyckshändelser ökar, eller om följderna kan försvåras på grund av detta, bör ett lämpligt informationsutbyte genomföras och samarbete om information till allmänheten föreskrivas.
 16. Information om miljöfrågor bör göras tillgänglig för allmänheten genom de säkerhetsrapporter som verksamhetsutövarna utarbetar, och de personer som kan påverkas av en allvarlig olyckshändelse bör få tillräcklig information för att kunna handla på rätt sätt om en sådan inträffar.
 17. Som förberedelse för en nödsituation är det viktigt för de anläggningar där det finns betydande kvantiteter farliga ämnen att externa och interna planer för räddningsinsatser utarbetas och att system införs som kan säkerställa att planerna testas, vid behov revideras och sätts i verket om en allvarlig olyckshändelse inträffar eller skulle kunna inträffa.
 18. Personalen vid verksamheten bör rådfrågas om den interna planen för räddningsinsatser och allmänheten om den externa planen för räddningsinsatser.
 19. För att bättre kunna skydda bostadsområden, områden som besöks av allmänheten och naturområden som är av särskilt intresse eller är särskilt ömtåliga, är det nödvändigt att medlemsstaternas politik för markanvändning eller annan relevant politik tar hänsyn till nödvändigheten av att, på lång sikt, bibehålla lämpliga avstånd mellan dessa områden och verksamheter som medför sådana risker och, när det gäller befintliga verksamheter, uppmärksamma kompletterande tekniska åtgärder för att inte öka riskerna för människor.
 20. För att adekvata åtgärder skall kunna vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar bör verksamhetsutövaren omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna och vidarebefordra de uppgifter dessa behöver för att kunna bedöma konsekvenserna av olyckan.
 21. För att kunna säkerställa informationsutbytet och förebygga liknande olyckor i framtiden skall medlemsstaterna till kommissionen översända information om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras område, så att kommissionen kan analysera

vilka risker som har samband med dessa och införa ett fungerande system för spridning av information, särskilt om allvarliga olyckshändelser och erfarenheterna av dessa olyckshändelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv har till syfte att förebygga allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och att begränsa följderna av dem för människor och miljö, så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamheter där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som motsvarar eller överstiger de mängder som anges i bilaga I delarna 1 och 2 kolumn 2 med undantag för artiklarna 9, 11 och 13, vilka skall tillämpas på varje verksamhet där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som är lika med eller överstiger de kvantiteter som anges i bilaga I delarna 1 och 2 kolumn 3.

I detta direktiv avses med "förekomst av farliga ämnen" den faktiska eller möjliga förekomsten av sådana ämnen i verksamheten eller den förekomst av sådana ämnen som skulle kunna uppstå vid en okontrollerad industriell kemisk process i mängder som är lika med eller överstiger de tröskelnivåer som anges i delarna 1 och 2 i bilaga I.

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas utan att gemenskapens bestämmelser om arbetsmiljö, i synnerhet rådets direktiv 89/391/EEG⁽¹⁾ av den 12 juli 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, påverkas.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *verksamhet*: hela det område som sorterar under en verksamhetsutövarers ledning, där farliga ämnen finns vid en eller flera anläggningar, inklusive gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter,

2. *anläggning*: en teknisk enhet inom en verksamhet där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras. Detta inbegriper all utrustning, alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, särskilda industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för anläggningens drift.

3. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar verksamheten eller anläggningen, eller, om det finns bestämmelser om detta i nationell lagstiftning, har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på dennas tekniska drift,

4. *farliga ämnen*: de ämnen, blandningar och beredningar som räknas upp i bilaga I del 1 eller som uppfyller de kriterier som fastställs i bilaga I del 2 och som förekommer som råvara, som produkter, biprodukter, restprodukter och mellanprodukter, inbegripet ämnen beträffande vilka det är rimligt att anta att de bildas vid en olyckshändelse,

5. *allvarlig*: olyckshändelse en händelse, t.ex. ett utsläpp, en brand eller en explosion av stor betydelse, som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften vid en av detta direktiv omfattad verksamhet, och som medför allvarlig, omedelbar eller fördröjd fara för människors hälsa, inom eller utanför verksamheten och/eller för miljön och där ett eller flera farliga ämnen ingår,

6. *fara*: den inneboende egenskapen hos ett farligt ämne eller en fysisk situation att kunna framkalla skador på människors hälsa och/eller på miljön,

7. *risk*: sannolikheten för att en viss effekt skall uppträda under en viss period eller under vissa förhållanden,

8. *lager*: förekomst av en viss kvantitet farliga ämnen för lagring, säker förvaring eller magasinering.

Artikel 4

Undantag

Följande omfattas inte av detta direktiv:

- Militära verksamheter, anläggningar eller lager.
- Faror som har samband med joniserande strålning.
- Transporter av farliga ämnen och tillfällig mellanlagring vid transport på väg, järnväg, inre vattenvägar, till sjöss eller med flyg, inbegripet lastning, lossning och omlastning till eller från ett annat transportsätt vid lastkajer eller rangerbangårdar, utanför de verksamheter som avses i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 1.

- d) Transport av farliga ämnen i rörledningar inbegripet pumpstationer, utanför sådana verksamheter som avses i detta direktiv.
- e) Gruvindustri, där verksamheten utgörs av provgrävningar och utvinning av mineral i gruvor och dagbrott samt borrhning.
- f) Avfallsdeponier.

Artikel 5

Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dessa för människor och miljö.
2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren när som helst kan styrka för den behöriga myndighet som avses i artikel 16, nedan kallad "den behöriga myndigheten", särskilt med avseende på den tillsyn och de kontroller som avses i artikel 18, att han vidtagit alla de nödvändiga åtgärder som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 6

Anmälan

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att inom följande tidsfrister lämna en anmälan till den behöriga myndighet som avses i artikel 16:
 - För nya verksamheter, inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift.
 - För befintliga verksamheter, inom ett år efter det datum som anges i artikel 24.1.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall innehålla följande upplysningar:
 - a) Verksamhetsutövarens namn eller firma samt fullständig adress till den aktuella verksamheten.
 - b) Företagets säte och fullständiga adress.
 - c) Namn eller befattning på den som ansvarar för verksamheten om det rör sig om en annan person än den som avses under a.
 - d) Tillräckliga uppgifter för att klargöra vilka farliga ämnen eller vilken grupp av ämnen det är fråga om.
 - e) Mängd och fysisk form för det eller de farliga ämne(n) som avses.
 - f) Den aktivitet som bedrivs eller skall bedrivas vid anläggningen eller på lagret.
 - g) Verksamhetens omedelbara omgivning (faktorer som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse eller förvärra följderna av den).

3. Den anmälan som föreskrivs i punkt 1 behöver inte lämnas när det rör sig om befintliga verksamheter för vilka verksamhetsutövaren redan har lämnat alla upplysningar som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i enlighet med de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som är tillämpliga vid den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft.

4. Verksamhetsutövaren skall omedelbart informera den berörda myndigheten om varje förändring som gäller

- väsentlig ökning av mängden, betydande ändring av arten eller den fysiska formen av det aktuella farliga ämnet eller förändringar av de processer ämnet används i som anges i den anmälan som verksamhetsutövaren lämnat enligt punkt 2, eller
- en definitiv nedläggning av anläggningen.

Artikel 7

Säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att utarbeta ett dokument innehållande företagets säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och se till att denna tillämpas. Målet skall vara att säkerställa en hög skyddsnivå för människor och miljö genom lämpliga åtgärder, rutiner och driftsystem.
2. Dokumentet bör följa de principer som återfinns i bilaga III, och skall stå till de behöriga myndigheternas förfogande särskilt vad gäller tillämpningen av artiklarna 5.2 och 18.
3. Denna artikel skall inte tillämpas på de verksamheter som avses i artikel 9.

Artikel 8

Dominoeffekt

1. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten, med stöd av den information den fått från verksamhetsutövaren i enlighet med artiklarna 6 och 9, fastställer de verksamheter eller grupper av verksamheter vid vilka sannolikheten och möjligheten för eller konsekvenserna av en allvarlig olyckshändelse är högre på grund av verksamheternas lokalisering och närhet till varandra samt deras förråd av farliga ämnen.
2. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de verksamheter som identifierats på detta sätt
 - a) på lämpligt sätt genomför relevanta informationsutbyten så att man i dessa verksamheters säkerhetspolicy, drifts- och säkerhetssystem, säkerhetsrapporter samt interna planer för räddningsinsatser kan beakta arten

och vidden av den totala risken för allvarliga olyckshändelser,

- b) samarbetar om att informera allmänheten och om att förse den behöriga myndigheten med information så att externa planer för räddningsinsatser kan upprättas.

Artikel 9

Säkerhetsrapport

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren är skyldig att lägga fram en säkerhetsrapport som

- a) visar att en säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och ett säkerhetssystem för att se till att dessa genomförs har införts i enlighet med bilaga III,
- b) visar att faran för allvarliga olyckshändelser har identifierats och att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dem och begränsa följderna för människor och miljö,
- c) visar att utformning, konstruktion, drift och underhåll av alla anläggningar, lagerplatser, utrustningar och infrastrukturer som har samband med driften och som har ett samband med olika slag av fara för allvarliga olyckshändelser inom verksamheten, uppvisar tillräcklig säkerhet och tillförlitlighet,
- d) visar att interna planer för räddningsinsatser har upprättats och tillhandahåller underlag som gör det möjligt att utarbeta en extern plan för räddningsinsatser om en allvarlig olyckshändelse skulle inträffa,
- e) säkerställer att de behöriga myndigheterna får tillräcklig information för att kunna besluta om lokalisering av nya aktiviteter och markanvändning omkring befintliga verksamheter.

2. Säkerhetsrapporten skall innehålla åtminstone de uppgifter och den information som räknas upp i bilaga II. Den skall i övrigt innehålla en aktuell förteckning över de farliga ämnen som finns vid verksamheten.

Säkerhetsrapporter, delar av rapporter, eller andra likvärdiga rapporter som upprättas enligt någon annan lagstiftning kan ställas samman till en enda säkerhetsrapport för att uppfylla målen i denna artikel, när en sådan lösning gör det möjligt att undvika onödiga upprepningar och dubbelarbete för verksamhetsutövaren eller för den behöriga myndigheten, under förutsättning att alla krav i denna artikel har uppfyllts.

3. Den säkerhetsrapport som avses i punkt 1 skall sändas till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

- För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena eller driften påbörjas.

— För befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG, inom en tid av tre år räknat från det datum som avses i artikel 24.1

— För övriga verksamheten inom en tid av två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1.

— Utan dröjsmål vid sådan regelbunden översyn som föreskrivs i punkt 5.

4. Innan verksamhetsutövaren påbörjar byggnadsarbetena eller driften, eller i de fall som avses i punkt 3 andra, tredje och fjärde strecksatserna skall den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter det att den fått rapporten

— meddela verksamhetsutövaren om resultatet av granskningen av säkerhetsrapporten i förekommande fall efter att ha begärt in kompletterande uppgifter, eller

— förbjuda att verksamheten i fråga tas i drift eller att driften fortsätter i enlighet med de befogenheter och förfaranden som avses i artikel 17.

5. Säkerhetsrapporten skall regelbundet ses över och, vid behov, uppdateras

— minst vart femte år,

— vid vilken annan tidpunkt som helst på verksamhetsutövarens initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten, när nya fakta gör detta berättigat eller för att kunna beakta den tekniska utveckling som har samband med säkerheten samt kunskapsutvecklingen på riskbedömningsområde.

6. a) När den behöriga myndigheten är övertygad om att varken vissa särskilda ämnen inom anläggningen eller någon del av själva anläggningen skulle kunna åstadkomma fara för allvarliga olyckshändelser, får medlemsstaten i enlighet med de kriterier som avses i punkt b, begränsa kraven på upplysningar i säkerhetsrapporterna till sådana som har samband med förebyggande av kvarstående fara för allvarliga olyckshändelser och begränsning av dessas följder för människor och miljö.

b) Kommissionen skall innan detta direktiv genomförs och enligt det förfarande som anges i artikel 16 i direktiv 82/501/EEG, fastställa harmoniserade kriterier för den behöriga myndighetens beslut att en verksamhet inte kan åstadkomma fara för en allvarlig olyckshändelse i den mening som avses i punkt a. Punkt a skall inte tillämpas innan dessa kriterier har fastställts.

c) Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten till kommissionen överlämnar en motiverad förteckning över de berörda verksamheterna. Kommissionen skall varje år sända dessa förteckningar till den kommitté som avses i artikel 22.

*Artikel 10***Ändring av en anläggning, verksamhet eller lager**

Vid ändringar av en anläggning, verksamhet, lager eller process, eller om arten och mängderna av de farliga ämnen som skulle kunna få betydande återverkningar såvitt avser faran för allvarliga olyckshändelser ändras, skall medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren

- ser över och, om det är nödvändigt, reviderar säkerhetspolicyn för att förebygga allvarliga olyckshändelser, liksom driftsystemen och de förfaranden som avses i artiklarna 7 och 9,
- ser över och, vid behov, reviderar säkerhetsrapporten och informerar den behöriga myndighet som avses i artikel 16 om alla detaljer i denna revision innan ändringen görs.

*Artikel 11***Planer för räddningsinsatser**

1. Medlemsstaterna skall, för alla anläggningar som lyder under föreskrifterna i artikel 9, se till att

- a) verksamhetsutövaren utarbetar en intern plan för räddningsinsatser som skall vidtas inom verksamheten
 - för nya verksamheter innan de tas i drift,
 - för befintliga verksamheter som ännu inte är underkastade bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24,
 - för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,
- b) verksamhetsutövaren, för att de behöriga myndigheterna skall kunna upprätta den externa planen för räddningsinsatser, förser dessa med nödvändiga upplysningar inom följande tidsfrister,
 - för nya verksamheter innan de tas i drift,
 - för befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom en period av tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,
 - för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,
- c) de myndigheter som medlemsstaten utsett för detta ändamål utarbetar en extern plan för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför verksamheten.

2. Planerna för räddningsinsatser skall upprättas med följande mål:

- Avgränsa och ingripa mot olyckor så att följderna minimeras och de skador som orsakas på människor, miljö och egendom begränsas.

- Vidta nödvändiga åtgärder för att skydda människor och miljö från följderna av allvarliga olyckshändelser.
- Lämna nödvändig information till allmänheten och till berörda organ och myndigheter i området.
- Vidta åtgärder för att återställa och sanera miljön efter en allvarlig olyckshändelse.

Planerna för räddningsinsatser skall innehålla den information som avses i bilaga III.

3. Utan att de behöriga myndigheternas skyldigheter påverkas, skall medlemsstaterna se till att de interna planer för räddningsinsatser som föreskrivs i detta direktiv utarbetas i samråd med de anställda vid verksamheten och att allmänheten får lämna synpunkter på de externa planerna för räddningsinsatser.

4. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att interna och externa planer för räddningsinsatser granskas på nytt, prövas och, om det är nödvändigt, revideras och uppdateras av verksamhetsutövaren och utsedda myndigheter, med lämpliga tidsintervall som inte bör överstiga tre år. Vid den förnyade granskningen skall hänsyn tas till de förändringar som genomförts vid de berörda verksamheterna, inom berörd räddningstjänst, till den tekniska utvecklingen och till kunskaperna om vilka insatser som bör göras när allvarliga olyckshändelser inträffar.

5. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att planerna för räddningsinsatser omedelbart verkställs av verksamhetsutövaren och, i förekommande fall, av den behöriga myndighet som har utsetts att ansvara för detta

- när en allvarlig olyckshändelse inträffat, och
- när en okontrollerad händelse inträffar, och det är rimligt att förvänta sig att denna, på grund av sin art, kommer att leda till en allvarlig olyckshändelse.

6. Den behöriga myndigheten kan om skälen till beslutet anges och på grundval av den information som ges i säkerhetsrapporten, besluta att bestämmelserna i punkt 1 om skyldigheten att upprätta en extern plan för räddningsinsatser inte skall tillämpas.

*Artikel 12***Kontroll över den fysiska planeringen**

1. Medlemsstaterna skall se till att målen när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsningen av följderna av sådana olyckor beaktas vid regleringen av markanvändningen och annan relevant reglering. Dessa mål skall uppnås genom kontroll av följande:

- a) Lokaliseringen av nya verksamheter.
- b) Sådana förändringar av befintliga verksamheter som avses i artikel 10.

- c) Nya anordningar kring befintliga verksamheter som t.ex. transportleder, platser som besöks av allmänheten och bostadsområden, när denna lokalisering eller dessa anordningar kan befaras öka risken för allvarliga olyckshändelser eller förvärra följderna av dem.

Medlemsstaterna skall se till att vid reglering av markanvändningen och vid annan relevant reglering, liksom i förfarandena för genomförandet av en sådan reglering, beakta nödvändigheten av att på lång sikt upprätthålla lämpliga avstånd mellan, å ena sidan, de verksamheter som avses i detta direktiv och, å andra sidan, bostadsområden, platser som besöks av allmänheten samt områden med särskilt intressant eller känslig natur, och, för befintliga verksamheter, nödvändigheten av kompletterande tekniska åtgärder i enlighet med artikel 5 så att inte riskerna för människor ökar.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla behöriga myndigheter och alla planeringsorgan som har befogenhet att fatta beslut på detta område upprättar lämpliga samrådsförfaranden, för att underlätta genomförandet av den reglering om vilken beslut har fattats enligt punkt 1. Förfarandena skall utformas så att teknisk vägledning om de risker som är förbundna med verksamheten, antingen på grundval av en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet eller enligt allmänna principer, finns tillgänglig när beslutet fattas.

Artikel 13

Information om säkerhetsåtgärder

1. Medlemsstaterna skall se till att information om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olycka automatiskt lämnas till personer som löper risk att påverkas av en allvarlig olyckshändelse som inträffar i en sådan verksamhet som avses i artikel 9.

Denna information skall ses över vart tredje år, och vid behov förnyas och uppdateras, åtminstone om förändringar enligt artikel 10 genomförs. Allmänheten skall ständigt ha tillgång till denna information. Informationen till allmänheten skall förnyas minst vart femte år.

Informationen skall innehålla åtminstone de upplysningar som anges i bilaga V.

2. De berörda medlemsstaterna skall samtidigt dels lämna tillräcklig information till andra medlemsstater som löper risk att påverkas av följderna av en allvarlig olyckshändelse vid en sådan verksamhet som avses i artikel 9, så att de kan utarbeta planer för räddningsinsatser om det skulle behövas, dels lämna samma upplysningar som lämnas på nationell nivå. Denna information skall ses över, förnyas och uppdateras med de tidsintervall som anges i punkt 1.

3. Om den berörda medlemsstaten har beslutat att en verksamhet som är belägen nära en annan medlemsstats territorium inte skulle kunna orsaka fara för en allvarlig olyckshändelse utanför sitt område enligt artikel 11.6, och följaktligen inte kräver att någon extern plan för räddningsinsatser utarbetas i enlighet med artikel 11.1, skall den andra medlemsstaten informeras om detta.

4. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får tillgång till säkerhetsrapporten. Verksamhetsutövaren kan begära att den behöriga myndigheten inte lämnar ut vissa delar av rapporten till allmänheten, av industriella, kommersiella eller personliga sekretesskäl eller med hänsyn till den allmänna säkerheten eller det nationella försvaret. I sådana fall skall verksamhetsutövaren med den behöriga myndighetens medgivande till myndigheten i fråga lämna in en modifierad rapport där vissa delar har uteslutits och ställa den rapporten till allmänhetens förfogande.

5. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får möjlighet att yttra sig om

— planeringen av sådana nya verksamheter som åsyftas i artikel 9,

— förändringar av befintliga verksamheter enligt artikel 10 när de planerade ändringarna är underkastade de krav som ställs i detta direktiv på området för fysisk planering,

— anordningar kring befintliga verksamheter.

6. När det gäller verksamheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 9 skall medlemsstaterna se till att allmänheten får tillgång till den förteckning över farliga ämnen som föreskrivs i artikel 9.2.

Artikel 14

Upplysningar som skall lämnas av verksamhetsutövaren efter en allvarlig olyckshändelse

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att snarast möjligt efter en allvarlig olyckshändelse på lämpligt sätt

a) informera den behöriga myndigheten,

b) förse denna med information, så snart han känner till den, om

— omständigheterna vid olyckan,

— vilka farliga ämnen som förekommer,

— de uppgifter som finns tillgängliga för att bedöma olyckans följder för människor och miljö, samt

— vilka räddningsinsatser som genomförts.

c) informera myndigheten om åtgärder som planeras för att

— mildra verkningarna av olyckan på medellång och lång sikt,

— undvika att olyckan upprepas,

d) uppdatera den information som lämnats, om en grundligare undersökning avslöjar nya fakta som ändrar informationen eller de slutsatser som dragits.

2. Medlemsstaterna skall uppdra åt den behöriga myndigheten att

a) försäkra sig om att brådskande åtgärder och åtgärder på medellång och lång sikt som visar sig nödvändiga vidtas,

b) genom inspektion, undersökning eller på annat lämpligt sätt samla in de information som behövs för att kunna göra en fullständig analys av den allvarliga olyckshändelsen, vad beträffar teknik, organisation och ledning,

c) genom lämpliga åtgärder se till att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga återställningsåtgärder,

d) och utfärda rekommendationer för förebyggande åtgärder i framtiden.

Artikel 15

Information som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen

1. För att kunna förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser skall medlemsstaterna snarast möjligt informera kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras områden och som uppfyller kriterierna i bilaga VI. De skall lämna kommissionen följande uppgifter:

a) Medlemsstaten, samt namn på och adress till den myndighet som är ansvarig för att sammanställa rapporten.

b) Datum, tidpunkt och plats för den allvarliga olyckshändelsen, fullständigt namn på verksamhetsutövaren och adress till den aktuella verksamheten.

c) En kort beskrivning av omständigheterna vid olyckan som innehåller uppgifter om vilka farliga ämnen det är fråga om och de omedelbara följderna för människor och miljö.

d) En kort beskrivning av de räddningsinsatser som har genomförts och de försiktighetsåtgärder som omedelbart måste vidtas för att undvika att olyckan upprepas.

2. Så snart som informationen enligt artikel 14 har sammanställts, skall medlemsstaterna informera kommissionen om resultatet av sin analys och om de rekommendationer som gjorts på ett formulär som utarbetats och uppdaterats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Medlemsstaterna får dröja med att lämna denna information endast i avvaktan på att ett rättegångsförfarande slutförs, om informationen skulle kunna påverka rättegången.

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen namnet på och adressen till alla de organ som kan ha information om allvarliga olyckshändelser och som skulle kunna fungera som rådgivare åt behöriga myndigheter i andra medlemsstater som har till uppgift att ingripa vid en sådan olycka.

Artikel 16

Behörig myndighet

Medlemsstaterna skall inrätta eller utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som skall ha till uppdrag att genomföra de uppgifter som anges i detta direktiv, utan att detta påverkar verksamhetsutövarens skyldigheter, liksom i förekommande fall de organ som skall biträda de behöriga myndigheterna i tekniskt hänseende.

Artikel 17

Driftförbud

1. Medlemsstaterna skall förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om fortsatt drift av verksamheten, anläggningen eller upplagsplatsen, eller av någon del av dessa, medför en överhängande risk för en allvarlig olyckshändelse.

Medlemsstaterna kan förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om verksamhetsutövaren inte har lämnat in anmälan, rapporter eller annan information som föreskrivs i detta direktiv inom den bestämda tidsfristen.

2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövarna har möjlighet att överklaga ett beslut om förbud som fattats av en behörig myndighet i enlighet med punkt 1, till en lämplig instans fastställd genom nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

Artikel 18

Tillsyn

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna upprättar ett system för tillsyn eller andra kontrollåtgärder som lämpar sig för den aktuella typen av verksamhet. Denna tillsyn eller kontroll skall utföras oberoende av om säkerhetsrapporten eller de andra rapporterna har lämnats in. De skall vara så utformade att de medger en planerad och systematisk granskning av de tekniska system samt organisations- och driftsystem som tillämpas vid verksamheten så att, i synnerhet,

— verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för de aktiviteter som bedrivs vid verksamheten för att förebygga allvarliga olyckshändelser,

- verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser på verksamhetens område eller utanför detta,
- uppgifterna och informationen i säkerhetsrapporten, eller i någon annan rapport som lämnats in, ger en riktig bild av situationen vid verksamheten.
- allmänheten får tillgång till den information som föreskrivs i artikel 13.1.

2. Med det system för tillsyn som föreskrivs i punkt 1 skall alla verksamheter inspekteras systematiskt. Om inte den behöriga myndigheten har fastställt ett tillsynsprogram som föreskriver ett längre tidsintervall mellan inspektionerna på grundval av en systematisk bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser i samband med den aktuella verksamheten, skall den behöriga myndigheten åtminstone en gång om året genomföra en inspektion på platsen vid varje sådan verksamhet som avses i artikel 9.

3. Den behöriga myndigheten kan uppmana verksamhetsutövaren att lämna in all den kompletterande information som myndigheten behöver för att på lämpligt sätt kunna bedöma risken för en allvarlig olyckshändelse, fastställa om sannolikheten ökat och/eller om de tänkbara följderna av allvarliga olyckshändelser förvärrats, och för att möjliggöra att en extern plan för räddningsinsatser utarbetas och att hänsyn tas till sådana ämnen som på grund av sin fysiska form, särskilda omständigheter eller sin placering, kan komma att kräva särskild uppmärksamhet.

Artikel 19

Informationsutbyte och informatinssystem

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta information om de erfarenheter som har gjorts i frågor som gäller förebyggande av allvarliga olyckshändelser och begränsning av deras följder. Denna information skall särskilt avse effekten av bestämmelserna i detta direktiv.
2. Kommissionen skal upprätta och till medlemsstaternas förfogande ställa ett register och ett informationssystem med all information om allvarliga olyckshändelser som inträffat inom medlemsstaternas territorium för följande ändamål:
 - a) Säkerställa att den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 15.1 snabbt sprids till alla behöriga myndigheter.
 - b) Förse de behöriga myndigheterna med en analys av orsakerna till olyckshändelserna och med de lärdomar som har dragits av dem.
 - c) Informera de behöriga myndigheterna om vilka förebyggande åtgärder som vidtagits.
 - d) Lämna upplysningar om organisationer som kan ge råd eller information beträffande uppkomst samt förebyggande och begränsning av följderna av allvarliga olyckshändelser.

Registret och informationssystemet skall åtminstone innehålla följande:

- a) Den information som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 15.1.
- b) En analys av orsakerna till olyckshändelserna.
- c) De lärdomar som har dragits av olyckshändelserna.
- d) De förebyggande åtgärder som krävs för att hindra att en olyckshändelse upprepas.

3. Utan att tillämpningen av artikel 20 påverkas, skall registret och informationssystemet kunna användas av medlemsstaternas statliga organ, industrins och handelsorganisationer, fackliga organisationer, icke-statliga miljöskyddsorganisationer samt andra internationella organisationer eller forskningsorgan som arbetar inom detta område.

4. Medlemsstaterna skall vart tredje år lämna en rapport till kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön⁽¹⁾ för de verksamheter som avses i artiklarna 6 och 9. Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra en sammanställning av denna information.

Artikel 20

Sekretess

1. Medlemsstaterna skall ålägga de behöriga myndigheterna att i syfte att öka öppenheten vid tillämpningen av detta direktiv tillhandahålla de uppgifter som de har fått in till alla fysiska eller juridiska personer som begär det.

I fråga om de uppgifter som lämnats till behöriga myndigheter eller kommissionen får, i den mån nationella bestämmelser så föreskriver, sekretess föreskrivas om de äventyrlar

- sekretess vid överläggningar med de behöriga myndigheterna och kommissionen,
- sekretess i samband med internationella relationer och nationellt försvar.
- allmän säkerhet,
- förundersökningssekretess eller en pågående rättegång,
- affärs- och industrihemligheter inbegripet immaterialrätter,
- uppgifter eller register som berör enskildas privatliv,
- uppgifter som lämnats av tredje man om denne begär att de skall förbli förtroliga.

⁽¹⁾ EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

2. Detta direktiv skall inte hindra en medlemsstat från att ingå avtal med tredje land om utbyte av intern information.

Artikel 21

Kommitténs mandat

De åtgärder som krävs för att kriterierna i artikel 9.6 b och bilagorna II-VI skall kunna anpassas till den tekniska utvecklingen och för att upprätta det formulär som avses i artikel 15.2, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 22.

Artikel 22

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och har kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 23

Upphävande av direktiv 82/501/EEG

1. Direktiv 82/501/EEG skall upphöra att gälla 24 månader efter det att det här direktivet träder i kraft.

2. Meddelanden, beredskapsplaner och information till allmänheten som lagts fram eller fastställts i enlighet med direktiv 82/501/EEG skall förbli i kraft till dess att de ersätts med motsvarande bestämmelser i det här direktivet.

Artikel 24

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På rådets vägnar
Ordförande

Förteckning över bilagor

- BILAGA I — TILLÄMPNING AV DIREKTIVET
- BILAGA II — DET MINIMUM AV UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL BEAKTAS I DEN SÄKERHETSRAPPORT SOM AVSES I ARTIKEL 9
- BILAGA III — DE PRINCIPER SOM ANGES I ARTIKEL 7 OCH INFORMATION SOM ANGES I ARTIKEL 9 BETRÄFFANDE VERKSAMHETENS DRIFTSYSTEM OCH ORGANISATION FÖR FÖREBYGGANDE AV ALLVARLIGA OLYCKSHÄNDELSER
- BILAGA IV — UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL INGÅ I DE PLANER FÖR RÄDDNINGSSINSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 11
- BILAGA V — UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN VID TILLÄMPNING AV ARTIKEL 13.1
- BILAGA VI — DE KRITERIER FÖR ANMÄLAN AV EN OLYCKA TILL KOMMISSIONEN SOM ANGES I ARTIKEL 15.1

BILAGA I

TILLÄMPNING AV DIREKTIVET

INLEDNING

1. Denna bilaga gäller förekomsten av farliga ämnen i verksamheter enligt artikel 3 i detta direktiv och fastställer tillämpningen av artiklarna i det.
2. Blandningar eller beredningar skall jämföras med rena ämnen i den mån som de överensstämmer med de gränsvärden för koncentration som med hänsyn till sina respektive egenskaper har fastställts i de direktiv i ämnet som anges i del 2 not 1 eller de senaste anpassningarna av dessa till den tekniska utvecklingen som anges i del 2 not 1 till denna bilaga, såvida inte en innehållsförteckning uttryckt i procenttal eller någon annan beskrivning särskilt lämnas.
3. De tröskelvärden som anges nedan gäller för varje verksamhet.
4. De kvantiteter som skall beaktas vid tillämpningen av artiklarna är de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma vid varje givet tillfälle. Farliga ämnen som förekommer i en verksamhet endast i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av det angivna tröskelvärdet, skall inte tas med i beräkningen av den totala kvantitet som förekommer, om deras placering inom en verksamhet är sådan att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom verksamheten.
5. De föreskrifter som ges i del 2 not 4 och som reglerar summeringen av farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen skall tillämpas i förekommande fall.

DEL 1

Ämnen som avses

När ett ämne eller en grupp ämnen som ingår i del 1 även kan hänföras till en kategori i del 2, skall de tröskelvärden (tröskelmängd eller gränsmängd) som skall beaktas vara de som anges i del 1.

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Ammoniumnitrat	350	2 500
Ammoniumnitrat	1 250	5 000
Arsenikpentoxid, arsenik(V)syra eller dess salter	1	2
Arseniktrioxid, arsenik(III)syra eller dess salter		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid dinickeltrioxid)		1
Etylenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd ($\geq 90\%$)	5	50
Väte	5	50
Väteklorid (kondenserad gas)	25	250
Alkylbly	5	50
Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inkl. LPG) och naturgas	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoxid	5	50
Propylenoxid	5	50
Metanol	500	5 000
Metylenbis (2-kloranilin) eller dess salter, i pulverform		0,01

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Metylisocyanat		0,15
Syre	200	2 000
Toluendiisocyanat	10	100
Karbonyldiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arseniktrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svaveldiklorid	1	1
Svaveltrioxid	15	75
Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner (inkl. TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter		0,001
Följande CANCEROGENA ÄMNEN: 4-aminobifenyl och/eller dess salter, benzidin och/eller dess salter, bis-(klorometyleter), klormetyl- och metyleter, dimetylkarbamoylchlorid, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortriamid, 2-naftylamin och/eller dess salter och 1,3-propansul-ton 4-nitrodifenyl	0,001	0,001
Motorbensin och andra mineralbensiner	5 000	50 000

NOTER

1. *Ammoniumnitrat (350/2 500)*

Detta gäller för ammoniumnitrat och blandningar med ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (andra än de som avses i not 2) samt vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 90 viktprocent.

2. *Ammoniumnitrat (1 250/5 000)*

Detta gäller för gödselmedel som är baserade på ammoniumnitrat i enlighet med direktiv 80/876/EEG samt gödselmedel där kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (ett gödselmedel som innehåller ammoniumnitrat och fosfat och/eller kaliumkarbonat).

3. *Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner*

Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningfaktorer:

International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

DEL 2

Kategorier av ämnen och preparat som inte särskilt anges i del 1

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Kategorier av farliga ämnen		
1. MYCKET GIFTIGA	5	20
2. GIFTIGA	50	200
3. OXIDERANDE	50	200
4. EXPLOSIVA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 2a)	50	200
5. EXPLOSIVA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 2b)	10	50
6. BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3a)	5 000	50 000
7a. MYCKET BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3b 1)	50	200
7b. MYCKET BRANDFARLIGA VÄTSKOR (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3b 2)	5 000	50 000
8. EXTREMT BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3c)	10	50
9. MILJÖFARLIGA ÄMNEN under angivande av följande riskfraser:		
i) R50 "mycket giftigt för vattenlevande organismer"	200	500
ii) R51 "giftigt för vattenlevande organismer" och R53 "kan ge långsiktiga skadeverkningar på vattenmiljön"	500	2 000
10. ALL KLASSIFICERING som inte omfattas av det som angivits ovan, i kombination med följande riskfraser:		
i) R14 "reagerar våldsamt vid kontakt med vatten" (inklusive R14/15)	100	500
ii) R29 "avger giftiga gaser vid kontakt med vatten"	50	200

NOTER

1. Ämnena och preparaten skall klassificeras i enlighet med följande direktiv (efter ändringar) och deras nuvarande anpassning till den tekniska utvecklingen:

— Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽¹⁾.

— Rådets direktiv 88/379/EEG av den 7 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT nr 196, 16.9.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/69/EG (EGT nr L 381, 31.12.1994, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 187, 16.7.1988, s. 14.

— Rådets direktiv 78/631/EEG av den 26 juni 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (bekämpningsmedel)⁽¹⁾.

För ämnen och beredningar som inte klassificerats som farliga i enlighet med något av ovannämnda direktiv men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en anläggning och, under de förhållanden som råder vid anläggningen, innehar eller kan innehålla motsvarande egenskaper vad gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, skall de provisoriska klassificeringsförfarandena följas i enlighet med den artikel som reglerar den aktuella frågan i lämpligt direktiv.

Om ämnen och beredningar uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar skall de lägsta tröskelvärdena tillämpas för det här direktivet.

För detta direktiv har en förteckning med information om ämnena och beredningarna upprättats, som skall uppdateras och godkännas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.

2. Med "sprängämne" avses

- a) i) ett ämne eller en beredning som kan ge upphov till risk för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor,
- ii) ett pyrotekniskt ämne (eller en blandning av ämnen) som är avsett att skapa en värme-, ljud-, ljud-, gas- eller rökeffekt eller en kombination av dessa, som en följd av exotermiska kemiska reaktioner vilka är självunderhållande och icke detonerande,
- iii) ett explosivt eller pyrotekniskt ämne eller en beredning som är inneslutet i ett föremål,
- b) ämnen och beredningar som ger upphov till stora risker för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor.

3. Med "brandfarliga", "mycket brandfarliga" och "extremt brandfarliga" ämnen (kategorierna 6, 7 och 8) avses

a) brandfarliga vätskor:

ämnen och beredningar vars flampunkt är lika med eller över 21 °C och under eller lika med 55 °C (riskangivelse R10) och som underhåller förbränning,

b) mycket brandfarliga vätskor:

1. — ämnen och beredningar som kan upphetas och slutligen fatta eld vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur utan någon tillförsel av energi (riskangivelse R17),
— ämnen vars flampunkt ligger under 55 °C och som förblir flytande under tryck, när speciella driftförhållanden som t.ex. högt tryck eller hög temperatur, kan medföra risk för allvarliga olyckshändelser,
2. ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 21 °C och som inte är synnerligen brandfarliga (riskangivelse R11 andra strecksatsen).

c) synnerligen brandfarliga gaser och vätskor:

1. flytande ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 0 °C och vars kokpunkt (eller, för kokintervall, den initiala kokpunkten) vid normalt tryck ligger under eller är lika med 35 °C (riskangivelse R12 första strecksatsen), och
2. gasformiga ämnen och beredningar som är brandfarliga vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur och omgivningstryck (riskangivelse R12 andra strecksatsen), oavsett om de förvaras i gasform eller flytande form under tryck, med undantag av synnerligen brandfarliga, kondenserade gaser (inklusive LPG) och naturgas som avses i del 1, samt
3. flytande ämnen och beredningar som hanteras vid en temperatur som ligger över deras kokpunkt.

4. Den summering som krävs för att fastställa hur stor kvantitet farliga ämnen som förekommer vid verksamheten skall göras enligt följande formel:

Om summan av formeln

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1$$

⁽¹⁾ EGT nr L 206, 29.7.1973, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/32/EEG (EGT nr L 154, 5.6.1992, s. 1).

där q_x betecknar den förekommande kvantiteten farliga ämnen x (eller ämnen av samma kategori) som faller under del 1 eller 2 i denna bilaga, och

Q betecknar det tröskelvärde som härrör från del 1 eller 2,

skall verksamheten omfattas av bestämmelserna i det här direktivet.

Denna regel skall tillämpas under följande förhållanden:

- a) För ämnen och beredningar som anges i del 1 och förekommer i kvantiteter som understiger tröskelvärdet samtidigt med ämnen i del 2 som tillhör samma kategori, och för summering av de ämnen och preparat i del 2 som tillhör samma kategori.
 - b) För summering av kategorierna 1, 2 och 9 som förekommer vid en och samma verksamhet.
 - c) För summering av kategorierna 3, 4, 5, 6, 7a, 7b och 8 som förekommer vid en och samma verksamhet.
-

BILAGA II

DET MINIMUM AV UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL BEAKTAS I DEN SÄKERHETS-
RAPPORT SOM FÖRESKRIVS I ARTIKEL 9

I. Information om hur verksamhetens driftsystem och organisation har utformats för att förebygga allvarliga olyckshändelser

Denna information skall omfatta de delar som anges i bilaga III.

II. Beskrivning av verksamhetens omgivning

- A. Beskrivning av platsen och dess omgivning, inbegripet dess geografiska läge, meteorologiska, geologiska och hydrologiska uppgifter samt, i förekommande fall, dess historik.
- B. Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid verksamheten som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse.
- C. Beskrivning av de områden som kan komma att beröras av en allvarlig olyckshändelse.

III. Beskrivning av anläggningen

- A. Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid delar av verksamheten som har betydelse från säkerhetssynpunkt, riskkällor för allvarliga olyckshändelser och de omständigheter under vilka en sådan allvarlig olyckshändelse skulle kunna inträffa, åtföljd av en beskrivning av de förebyggande åtgärder som har vidtagits.
- B. Beskrivning av processerna, särskilt förfaringssätten.
- C. Beskrivning av farliga ämnen:
 1. Förteckning över farliga ämnen som omfattar
 - identifiering av farliga ämnen: kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC:s nomenklatur,
 - maximal kvantitet av det ämne eller de ämnen som förekommer eller kan förekomma.
 2. Fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper samt riskbedömning, såväl omedelbar som på sikt för människor och miljö.
 3. Fysikaliskt eller kemiskt beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

IV. Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder

- A. En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för allvarliga olyckshändelser och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de skulle kunna inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som skulle kunna bidra till uppkomsten av vart och ett av dessa scenarier, oavsett om orsakerna står att finna inom eller utom installationen.
- B. En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade allvarliga olyckshändelserna skulle kunna bli.
- C. En beskrivning av tekniska parametrar och den säkerhetsutrustning som finns för anläggningens säkerhet.

V. Skyddsåtgärder och åtgärder för att begränsa följderna av en olycka

- A. En beskrivning av den utrustning som finns inom verksamheten för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser.
- B. Organisation för alarmering och räddningsinsatser.
- C. En beskrivning av tillgängliga interna och externa resurser.
- D. En sammanställning av de faktorer som beskrivs i punkterna A, B och C ovan, som är nödvändiga för att den interna plan för räddningsinsatser som avses i artikel 11 skall kunna upprättas.

BILAGA III

DE PRINCIPER SOM ANGES I ARTIKEL 6 OCH INFORMATION SOM ANGES I ARTIKEL 9 OM
VERKSAMHETENS DRIFTSYSTEM OCH ORGANISATION FÖR FÖREBYGGANDE AV
ALLVARLIGA OLYCKSHÄNDELSE

När de åtgärder för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och de system för ledning av verksamheten som verksamhetsutövaren har utarbetat genomförs, skall följande beaktas. De föreskrifter som anges i det i artikel 7 angivna dokumentet bör stå i proportion till de risker för allvarliga olyckshändelser som kan uppstå vid verksamheten.

- a) En skriftlig säkerhetspolicy för förebyggande av allvarliga olyckshändelser bör upprättas och innefatta de mål och allmänna handlingsprinciper som verksamhetsutövaren har ställt upp för hantering av riskerna för allvarliga olyckshändelser.
- b) Verksamhetens säkerhetsorganisation bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten, som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser.
- c) Följande punkter skall behandlas inom ramen för säkerhetsorganisationen:
 - i) Organisation och personal — roll- och ansvarsfördelning för de anställda som har uppgifter i samband med hanteringen av risker för allvarliga olyckshändelser, på alla nivåer i organisationen. Utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning. Om personalen eller — i förekommande fall — utomstående skall medverka.
 - ii) Identifiering och bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser — beslut om och införande av lämpliga metoder så att riskerna för allvarliga olyckshändelser vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckshändelser.
 - iii) Styrning — beslut om och införandet av metoder för samt instruktioner om hur arbetet kan bedrivas under säkra förhållanden, inbegripet underhåll av verksamheten, processer och utrustning samt tillfälliga driftavbrott.
 - iv) Hantering av ändringar — beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som skall genomföras på befintliga installationer eller upplagsplatser eller för utformning av nya installationer, processer och upplagsplatser.
 - v) Planering inför nödsituationer — beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys samt till att utforma, pröva och revidera planerna för räddningsinsatser så att sådana nödsituationer skall kunna hanteras.
 - vi) Resultatuppföljning — beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren ställt upp inom ramen för åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av allvarliga olyckshändelser eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av olyckshändelser och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter.
 - vii) Kontroll och översyn — beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemets effektivitet och lämplighet. En analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av resultatet av de fastställda åtgärderna, av säkerhetssystemet och dess uppdatering.

BILAGA IV

UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL INGÅ I DE PLANER FÖR RÄDDNINGSSATSER
SOM AVSES I ARTIKEL 11

1. Interna planer för räddningsinsatser

- a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser samt på den person som ansvarar för omedelbara räddningsinsatser inom verksamhetens område och samordningen av dem.
- b) Namn eller befattning på den person som ansvarar för kontakten med de myndigheter som har ansvaret för den externa planen för räddningsinsatser.
- c) För varje situation eller händelse som kan förutses och som kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en allvarlig olyckshändelse skall det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som skall vidtas för att ingripa i situationen eller vid händelsen och för att begränsa följderna av denna. Denna beskrivning skall omfatta säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser.
- d) Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inklusive varningssystem och det uppträdande som skall iaktas vid varningen.
- e) Rutiner för omedelbar information om en inträffad olycka till den myndighet som ansvarar för att den externa planen för räddningsinsatser sätts i verket, typ av information som skall lämnas omedelbart och åtgärder för mer detaljerad information som skall lämnas så snart den blir tillgänglig.
- f) Åtgärder för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa åtgärder med den externa räddningstjänsten.
- g) Rutiner för att lämna stöd vid insatser som gjorts utanför verksamhetens område.

2. Externa planer för räddningsinsatser

- a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att inleda och samordna räddningsinsatser som vidtas utanför verksamhetens område.
- b) Åtgärder för att snabbt mottaga information om eventuella tillbud, larmförfaranden och nödanrop.
- c) Åtgärder för samordning av de resurser som behövs för att tillämpa den externa planen för räddningsinsatser.
- d) Åtgärder för stöd med begränsningsåtgärder inom verksamhetens område.
- e) Räddningstjänståtgärder utanför verksamhetens område.
- f) Åtgärder för att allmänheten skall få särskild information om olyckan och om det uppträdande som skall iaktas.
- g) Åtgärder som syftar till att säkerställa att information lämnas till räddningstjänsten i andra medlemsstater vid allvarliga olyckshändelser som kan få gränsöverskridande följder.

BILAGA V

UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN VID TILLÄMPNING AV
ARTIKEL 13.1

1. Verksamhetsutövarens namn och adressen till verksamheten.
 2. Identifiering, genom angivande av befattning, av den person som lämnar informationen.
 3. Bekräftelse av att verksamheten omfattas av de bestämmelser och föreskrifter som fordras för tillämpningen av direktivet och att den anmälan som avses i artikel 6.3 eller den säkerhetsrapport som avses i artikel 9.1 har överlämnats till den behöriga myndigheten.
 4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid verksamheten.
 5. En gemensam benämning eller, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 2 i bilaga I, generisk benämning eller allmän farlighetsklassificering av de farliga ämnen och beredningar som förekommer vid verksamheten och som skulle kunna förorsaka en allvarlig olyckshändelse, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.
 6. Allmänna upplysningar om vilka risker för allvarliga olyckshändelser som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för människor och miljö.
 7. Adekvata och relevanta upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en allvarlig olyckshändelse.
 8. Adekvata och relevanta upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och vilket uppträdande den bör iaktta vid en allvarlig olyckshändelse.
 9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom verksamhetens område och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med allvarliga olyckshändelser och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.
 10. Uppgifter om den externa planen för räddningsinsatser som utarbetats för att komma till rätta med alla följdverkningar utanför verksamhetens område tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffat.
 11. Detaljerade uppgifter om hur ytterligare relevant information kan erhållas, med förbehåll för sekretessbestämmelser i nationell lagstiftning.
-

BILAGA VI

KRITERIER FÖR ANMÄLAN AV EN OLYCKSHÄNDELSE TILL KOMMISSIONEN ENLIGT
ARTIKEL 15.1

- I. Alla olyckshändelser som omfattas av punkt 1 eller som medför minst en av de följder som beskrivs i punkterna 2, 3, 4 och 5 skall anmälas till kommissionen.
1. **Berörda ämnen**
- Varje typ av brand, explosion eller utsläpp till följd av en olyckshändelse av farliga ämnen i kvantiteter som motsvarar minst 5 % av det tröskelvärde som anges i kolumn 3 i bilaga I.
2. **Skador på personer eller egendom**
- En olyckshändelse som berör farliga ämnen och som ger upphov till någon av följderna nedan:
- En omkommen person.
 - Sex personer skadas inom verksamheten och får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.
 - En person som befinner sig utanför verksamhetens område får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.
 - Bostad eller bostäder utanför verksamhetens område skadas och blir obrukbara till följd av olyckan.
 - Evakuering eller isolering av personer under mer än två timmar (personer x timmar): värdet skall vara åtminstone 500.
 - Avbrott i telefonförbindelser eller vatten-, el- eller gasförsörjning under mer än två timmar (personer x timmar): värdet skall vara åtminstone 1 000.
3. **Omedelbara skador på miljön**
- *Bestående eller långsiktiga skador på markområden*
 - 0,5 ha eller mer av ett markområde som är av betydelse från miljö- eller bevarandesynpunkt och är skyddat i lag.
 - 10 ha eller mer av ett större område, däri inbegripet åkermark.
 - *Påtagliga eller långsiktiga skador på sjöar eller på havsområden (*)*
 - 10 km eller mer av ett vattendrag, kanal eller flod.
 - 1 ha eller mer av en sjö eller damm.
 - 2 ha eller mer av ett delta.
 - 2 ha eller mer av ett kust- eller havsområde.
 - *Påtagliga skador orsakade på en akvifer eller på grundvattnet (*)*
 - 1 ha eller mer.
4. **Materiella skador**
- Materiella skador inom verksamheten eller produktionsförluster för verksamheten: mer än 2 miljoner ecu.
 - Materiella skador utanför verksamheten: mer än 0,5 miljoner ecu.
5. **Gränsöverskridande skador**
- Alla olyckor som direkt omfattar ett farligt ämne och som har följdverkningar utanför den berörda medlemsstatens territorium.
- II. Olyckshändelser eller olyckstillbud som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att kunna begränsa följderna av dem men som inte uppfyller de kvantitativa kriterier som nämnts ovan bör anmälas till kommissionen.

(*) I förekommande fall skall man för att kunna bedöma en skada kunna hänvisa till direktiven 75/440/EEG och 76/464/EEG samt de direktiv som antagits för att tillämpas på vissa ämnen, dvs. 76/160/EEG, 78/659/EEG eller 79/923/EEG eller LC50 för de arter som är representativa för den påverkade miljön som de definieras i direktiv 92/32/EEG för kriteriet "farlig för miljön".

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 4 mars 1994 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv⁽¹⁾ baserat på artikel 130s.1 i EU-fördraget om hantering av fara för allvarliga olyckshändelser som berör farliga ämnen.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande efter den första behandlingen den 16 feburari 1995⁽²⁾.

Med anledning av detta yttrande lade kommissionen fram sitt ändrade förslag den 19 juni 1995⁽³⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 2 juni 1994⁽⁴⁾.

3. Den 19 mars antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. SYFTE

4. Detta förslag syftar till att ersätta rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 (inbegripet rådets direktiv 87/216/EEG av den 19 mars 1987 och 88/610/EEG av den 24 november 1988 om ändring av det förstnämnda direktivet) med ett nytt direktiv som huvudsakligen och på grundval av mer än tio års erfarenhet skall göra det enklare att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följdverkningarna av sådana olyckshändelser samtidigt som det gör tillämpningen mer enhetlig. I det nya direktivet skall tonvikten i än högre grad läggas på de förebyggande insatser som åläggs de berörda verksamheterna och det föreskrivs att syftet, att hantera fara vid allvarliga olyckshändelser, skall beaktas i den nationella fördelningspolitiken eller fysiska planeringen eller annan relevant nationell politik.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. Allmänna påpekanden

Med hänsyn till ovan nämnda syfte har rådet, både genom de angivna kraven och textens uppbyggnad, strävat efter att garantera en enhetlig och effektiv tillämpning och en hög skyddsnivå i hela gemenskapen.

Rådet har helt och hållet, i huvudsak eller delvis kunnat godta många av Europaparlamentets ändringsförslag som kommissionen godtagit i sitt ändrade förslag, liksom ändringsförslag som inte godkänts av kommissionen.

6. Särskilda kommentarer

(Nedanstående hänvisningar syftar om inte annat anges på det ändrade förslaget.)

Rådet har gjort följande ändringar i kommissionens ändrade förslag:

— Artikel 1

Rådet har, liksom i andra direktiv, velat slå fast att höga skyddsnivåer skall garanteras på ett enhetligt och effektivt sätt.

— Artikel 2

För att göra texten tydligare har rådet omformulerat och preciserat den, särskilt punkt 1. Därför omfattar det andra stycket den faktiska förekomsten av farliga

⁽¹⁾ EGT nr C 106, 14.4.1994, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 80.

⁽³⁾ EGT nr C 238, 13.9.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 83.

ämnen, den möjliga förekomsten inom ramen för normal tillverkning och förekomsten vid en okontrollerad industriell kemisk process (Seveso-olyckan). I utformningen av artikel 3.4 och i inledningen till bilaga I tas det också hänsyn till dessa preciseringar.

— *Artikel 3*

Rådet har anpassat definitionen på verksamhet och anläggning för att göra den tydligare. Begreppet "hantering" har också införts.

Definitionen på verksamhetsutövare har anpassats efter definitionen i förslaget till IPPC-direktivet. I definitionen på fara har kriteriet på skador på människors hälsa och på miljön lagts till. Vad gäller definitionen på lager har rådet inte bedömt det vara lämpligt att behålla hänvisningen till kommersiellt syfte.

— *Artikel 4*

Vad gäller joniserande strålning har rådet behållit kommissionens ursprungliga förslag, bl.a. för att undvika tvetydighet i fråga om anläggningar som inte klassificeras som kärnenergianläggningar trots att de bearbetar nukleärt material.

Rådet har preciserat att transport av farliga ämnen inte inbegrips och har för övrigt uppmanat kommissionen att inom tre månader lägga fram förslag som syftar till att garantera en hög skyddsnivå för att förebygga olyckshändelser i hamnar på rangerbangårdar och i anslutning till rörledningar.

Vad gäller gruvindustrin har rådet inte bedömt det vara lämpligt att lägga till någon hänvisning till anrikning och bearbetning av de ämnen som utvinns.

— *Artikel 5*

För att göra texten tydligare och mer läsbar har rådet omarbetat artiklarna 5, 6 och 7, utan att själva innehållet ändrats.

Rådet har slagit ihop artikel 5 med den gamla artikel 7, och tagit hänsyn till den gamla artikel 5.2 i artikel 8.

— *Artikel 6*

Rådet har, liksom i artiklarna 9 och 11, behållit de tidsfrister som det ansåg vara mer realistiska. Det lade till punkt g om den omedelbara omgivningen för att se till att det tas hänsyn till denna viktiga aspekt redan vid anmälan.

— *Artikel 7*

Rådet har på Europaparlamentets förslag lagt till ytterligare en bilaga, bilaga III, för att kunna beakta betydelsen av förebyggande åtgärder, både i samband med denna artikel och artikel 9.

— *Artikel 8*

För att kunna ta hänsyn till de olika nationella systemen och rutinerna har rådet i punkt 2 valt en mer allmän formulering. Rådet har för övrigt inte bedömt det vara lämpligt att, som i artiklarna 11, 12 och 14, behålla texten med kriterierna (däremot har det skärpt en jämförbar text i artikel 9.6).

— *Artikel 9*

Rådet har, då det gäller att eventuellt begränsa upplysningarna i säkerhetsrapporterna, i punkt 6 velat införa ett system som är tydligt och ger insyn.

— *Artikel 10*

För att skärpa denna artikel har rådet godtagit omnämmandet av processen och lagt till ett omnämmande av arten av farliga ämnen.

— *Artikel 11*

Se kommentarerna till artiklarna 6 och 9.

— *Artikel 13*

Rådet har, med hänsyn tagen också till artikel 20, inte behållit den hänvisning i punkt 1 som Europaparlamentet ville ha till olyckshändelser och till dem som begär upplysningar.

Rådet har i punkt 4 bedömt det vara tillräckligt om allmänheten får tillgång till säkerhetsrapporten och har inte behållit hänvisningen till om det är berättigat.

— *Artikel 15*

Rådet har för att få bättre insyn och större enhetlighet på upplysningarna lagt till bilaga VI.

— *Artikel 17*

Rådet har föredragit en enklare och mer allmän formulering.

— *Artikel 18*

Rådet har förenklat lydelsen av punkt 2.

— *Artikel 19*

Rådet har lagt till punkt 1 om informationsutbyte och preciserat punkt 3 genom att hänvisa till artikel 20.

— *Artikel 20*

Rådet har lagt stor vikt vid öppenheten när det gäller uppgifterna och preciserat texten, särskilt i punkt 1 andra stycket samt i den fjärde och i den sista strecksatsen i detta stycke.

I punkt 2 har rådet bedömt det vara lämpligt att stryka omnämmandet av att viss information skall undantas.

— *Artikel 21*

Rådet har inte bedömt det vara lämpligt att låta bilaga I ingå i anpassningen till den tekniska utvecklingen genom kommittéförfarandet eftersom tillämpningsområdet fastställs i denna bilaga.

— *Artikel 22*

Rådet delar Europaparlamentets åsikt att en kommitté av typ III a passar bäst.

— *Bilaga I*

Rådet har i de flesta fall behållit de föreslagna tröskelvärdena. Det har funnit att för vissa ämnen där tröskelvärdena redan var mycket låga, med undantag av cancerogena ämnen, lämpade sig de låga trösklarna endast för kolumn 3.

Rådet har lagt till vissa ämnen i del 1 och förtydligat begreppet dioxin och furan.

Noterna har preciserats och kompletterats.

— *Bilaga II*

Rådet har ansett att de uppgifter och den information som anges i denna bilaga är ett minimum, och har preciserat och kompletterat innehållet i bilagan.

— *Bilaga III*

Detta är den nya bilaga som Europaparlamentet efterfrågat och som syftar till att ge konkret innehåll åt rådets betonande av hur viktigt det är att förebygga allvarliga olyckshändelser.

— *Bilagorna IV och V*

Rådet har i stort godtagit dessa texter med nuvarande lydelse.

— *Bilaga VI*

Rådet har ansett att en sådan ny bilaga behövs för att förbättra kommissionens information.

— *Ingress*

Rådet har bedömt det vara lämpligt att förenkla, anpassa eller komplettera vissa stycken i ingressen.
